

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ

પુસ્તક ૩૮ મું
અંક ૧૧ મો

સંવત ૧૯૬૭
જેઠ

પ્રકાશક:—
શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા
ભાવનગર.

વિષય-પરિચય

૧. કલ્યાણ-ભાવના	...	...	...	(મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ)	૨૬૩
૨. સિંહાન્યોક્તિ	...	...	...	(કવિ રેવાશંકર વાલજી બધેકા)	૨૬૪
૩. જૈન આગમવાચનાનો ઇતિહાસ...	...	...	...	(મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ)	૨૬૬
૪. નિર્ભય કોણ ?	...	...	...	...	૨૬૮
૫. અજિત સૂક્તમાળા	...	...	...	(મુનિ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ)	૨૬૯
૬. ધર્મશર્માભિયુદય મહાકાવ્ય: અનુવાદ	...	...	...	(ડૉ. ભગવાનદાસ મં. મહેતા)	૩૦૧
૭. પરમાત્માનું અધિરાજ્ય	...	...	...	(મૂળ લે. શ્રી ચંપતરાયજી જૈની પાર.એટ.લે)	૩૦૪
૮. જિનવરમાં સઘળા દર્શન છે.	...	...	...	(શ્રી મોહનલાલ દી. ચૌકસી)	૩૦૭
૯. અહિંસાનું મહાત્મ્ય	...	...	...	...	૩૦૮
૧૦. પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ?	...	...	...	(મુનિ શ્રી હંસસાગરજી મહારાજ)	૩૦૯
૧૧. ભવ્ય-દર્શન	...	...	...	(મુનિ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ)	૩૧૨
૧૨. શ્રી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં બિરાજમાન વીશ વિહરમાન જિનેશ્વરોના પવિત્ર નામો તથા માતાપિતા, સ્ત્રી, આયુધ્ય, લંછન વિગેરેનું બાણવા યોગ્ય વર્ણન...	...	...	...	...	૩૧૩
૧૩. વર્તમાન સમાચાર	...	...	...	...	૩૧૫
૧૪. ચર્યાપત્ર અને નમ્ર સૂચના	...	...	...	...	૩૧૮
૧૫. સ્વીકાર અને સમાલોચના	...	...	...	...	૩૧૯

શ્રી મહાવીર જીવનચરિત્ર.

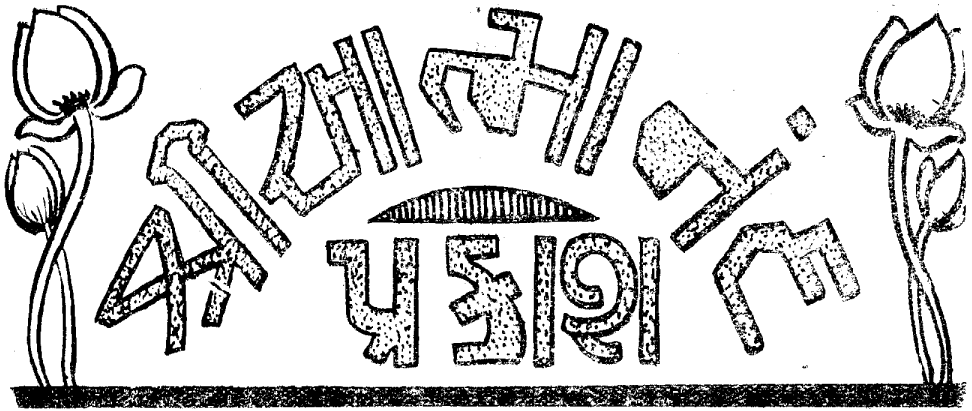
(શ્રી ગુણસૂરિકૃત)

બાર હજાર શ્લોક પ્રમાણ, મૂળ પ્રાકૃત ભાષામાં, વિસ્તારપૂર્વક સુંદર શૈલીમાં, આગમો અને પૂર્વાચાર્યોરચિત અનેક ગ્રંથોમાંથી દોહન કરી શ્રી ગુણચંદ્ર ગણીએ સં.૧૧૩૯ની સાલમાં રચેલો આ ગ્રંથ, તેનું સરળ અને ગુજરાતી ભાષાંતર કરી શ્રી મહાવીર જીવનના અમુક પ્રસંગોના ચિત્રાયુક્ત સુંદર અક્ષરોમાં પાકા કપડાના સુશોભિત આર્ધ-ન્દીગથી તૈયાર કરી પ્રગટ કરવામાં આવ્યો છે.

અત્યાર સુધીમાં પ્રગટ થયેલ શ્રી મહાવીર ચરિત્રો કરતાં વધારે વિસ્તારવાળો, જીવનના અનેક મહિ પ્રકટ થયેલ બાણવા જેવા પ્રસંગો, પ્રભુના પાંચે કલ્યાણકો, પ્રભુના સત્તાવીશ ભવોના વિસ્તારપૂર્વક વિવેચન અને પ્રભુએ સ્થળે સ્થળે આપેલ વિવિધ વિષયો ઉપર બોધદાયક દેશનાઓનો સમાવેશ આ ગ્રંથમાં કરવામાં આવેલ છે.

કિંમત રૂ. ૩-૦-૦ પોસ્ટેજ જુદું.

લખો:—શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા—ભાવનગર.

પુસ્તક : ૩૮ મું : આત્મ સં. ૪૬ : વીર સં. ૨૪૬૭ : જોડ :
અંક : ૧૧ મો : * * વિક્રમ સં. ૧૯૯૭ : જીન :

કલ્યાણ-ભાવના.

સુપ્રભાતનો તે દિન ક્યારે ઊગશે, ક્યારે થાશે હૃદય-સરોજ પ્રફુલ્લ જો;
ફૂર કરીને મનના સઘળા મેલને, ક્યારે જોશું મૂઢશાની ભૂલ જો.
સુપ્રભાતનો...૧

ભવ-ભવસંચિત જડતા ક્યારે નાસશે, ક્યારે પ્રગટાવીશું અન્તરજ્યોત જો;
દારુણ મોહતિમિરને ક્યારે કાઢશું, ક્યારે થાશે જીવનમાં ઉદ્યોત જો.
સુપ્રભાતનો...૨

ક્યારે મમતા મારી સમતા પામશું, ક્યારે ખિલશે નિઃસ્પૃહતાનો રંગ જો;
વિકારવર્જિત જીવન ક્યારે જીવશું, મૂકી દઈને મોહક વિષયાસંગ જો.
સુપ્રભાતનો...૩

તૃષ્ણાની જવાલાને ક્યારે ઠારશું, ક્યારે શિખશું આત્મવિકાસક યોગ જો;
ભય કે લાલચ સામે અક્ષોભિત રહી, ક્યારે હજીશું સર્વ કર્મના રોગ જો.
સુપ્રભાતનો...૪

કામ, ક્રોધ, મદ, માયા, લોભ વિદારીને, મોહરાજ્યને ક્યારે કરશું ભગ્ન જો;
પૂર્ણ વિરાગ, અહિંસક, સર્વ સુહૃદ્દ ખની, ક્યારે થાશું પૂર્ણ બ્રહ્મમાં મગ્ન જો.
સુપ્રભાતનો...૫

જમ-ખંભાળીયા }
(કાઠિયાવાડ)

—સુનિ ન્યાયવિજયજી

સિંહાન્યોક્તિ.

પક્ષ(પાંખ અથવા વગ)નો મહિમા.

વસંતતિલકા વૃત્ત.

ઉત્તુંગશૈલશિખરસ્થિત પાટપર્ય,
કાકોડપિ પક્કલમાલમતે સપક્ષઃ
મિહો વલી ગજવિદારણદારુણોડપિ,
સીદત્યહો ! તરુતલે સ્થલ પક્ષહીનઃ ।

વહાલા વાયકખન્ધુઓ ! વગ(વસીલા)નો મહિમા તો સાંભળો.

પર્વતના ઉચ્ચ શિખરને મથાળે કોઈ આમૃતવક્ષ જોગેલું છે. તેનાં અમૃત જેવાં પાકાં ફળો કાક પક્ષી (કાગડો) પક્ષના બળે મેળવી રહ્યો છે, એ જ પર્વતની તળેટીમાં-ભોંયતળીએ કોઈ મદોન્મત્ત સિંહ કે જે જળરહસ્ય હાથીને એક જ અપાટે હણી નાખવા જેવું બળ ધરાવે છે, છતાં તે પક્ષહીન (પાંખ-રૂપી વગ વિનાનો) હોવાથી ઝાડનાં એ પકવ ફળો સામું જ જોઈને સીદાઈ રહ્યો છે !!

મમંજ સજ્જનો ! જગતના વ્યવહારકાર્યોમાં પણ ઠામ ઠામ વગ-વસીલાનું પ્રાબલ્ય પ્રત્યક્ષ દેખીએ છીએ. એક અનુભવી કવિ કહે છે કે : -

કુંડળીયા છંદ.

વગે-વસીલો વિશ્વમાં, ઝાઝું જગમાં જોર,
જોગ વસીલો જોહને, ઉદય ભાગ્ય અંકાર;
ઉદય ભાગ્ય અંકાર, ચોર પણ ચતુર ગણાશે,
નહીં લેખામાં જોહ, તેહ પદવીધર થાશે,
કહે કવિજન સત્ય, ચાલીયો જગમાં ચીલો,
ઝાઝું જગમાં જોર, વિશ્વમાં વડો વસીલો. ૧

અરે ! કીડી જેવું ક્ષુદ્ર પ્રાણી પણ પુષ્પના સંયોગથી-વગથી ઠેઠ દેવતા મસ્તક પર સ્થાન પામી શકે છે.

પુરાણપ્રસિદ્ધ વાત છે કે, સર્પ એ ગરૂડનું ભક્ષ છે. તે જ ગરૂડ જ્યારે શંકરનાં દર્શનાર્થે વિશ્વનુના વાહનરૂપે આવે છે ત્યારે શંકરનો કંઠસ્થ સર્પ ગરૂડ સામે પ્રકુલ્લ દ્રષ્ટા કરી હુંકાર કરે છે, એ બળ સર્પનું નહીં જ પણ શંકરની વગનો જ પ્રભાવ. કવીન્ધર કહે છે કે :—

સિંહાન્યોક્તિ.

[૨૯૫]

દોહરો.

શું કરીએ કે સુજન પણ, વગેં વખાણે સ્વાદ;
વાળાં મધ્યે વિસ્તુને, ગમ્યો શખનો નાદ.

વાડની વગ પામેલા વેલાઓ ઉચ્ચસ્થાને પહોંચે છે, એમ જ્યાં જોઈએ ત્યાં એટલે દેવ, દાનવ ને માનવમાં વગતું જોર જગજાહેર જોઈ શકાય છે.

‘આત્માનંદ પ્રકાશ’પત્રના વિવેકી વાચકો ! આ અન્યોક્તિથી અને જગતના પ્રચલિત વ્યવહારના અનુભવથી વગતું જોર આપણે જોઈ શકીએ છીએ.

તો આપણે પણ વગ મેળવવા જરૂર ઉદ્યુક્ત થવું જ જોઈએ. ફેર માત્ર એટલો જ રાખીએ કે સંસારની સંપત્તિ-સમૃદ્ધિ પ્રાપ્ત કરવાની વગને વળગી રહેવા કરતાં એક એવી અનોખી વગ પ્રાપ્ત કરવા પ્રયત્ન કરીએ કે જે વગ આ લોક અને પરલોકમાં પણ સરખી જ સહાયક થાય.

સંસાર અને સાંસારિક વગો તો ક્ષણિક લાભદાયી છે તેથી આપણે તો શ્રી પરમાત્માની જ વગ મેળવવી ઉચિત છે. એ વગ સર્વથા-સર્વદા અને સર્વત્ર આપણને સુખદાયક છે. એ વગ મેળવવા કશા કાવાદાવા, દાવપેચ, ધમપછાડા કે કૂડકપટ (છઠ્ઠાગંથાની રમત)ની ગંધમાત્રની એમાં જરૂર નથી.

આ માનવજીવનની સફળતા-સાર્થકતા માટે તો શ્રી પ્રભુની વગ જ સર્વોત્તમ છે અને એ પ્રાપ્ત કરવાનાં સાધનો પણ સાદા, સરળ અને સાત્વિક (સૌમ્ય) છે. સદ્ધર્મ એ જ એ વગપ્રાપ્તિનો મહામંત્ર છે. સુનીતિભરેલું ચારિત્ર્ય અને સદ્ધર્મનાં શાસ્ત્રવિહિત કાર્યો (દાન, દયા, અહિંસા, પરમાર્થપ્રેમ અને સારા ય જગતની કલ્યાણવાંછક ઇચ્છા) ખસ ! આથી વધારે શ્રી પ્રભુની વગ મેળવવામાં કાંઈ જ જરૂર નથી.

સિંહ પક્ષહીન હોવાથી બળવાન છતાં અમૃતફળો આપવા નિરુપાય થયો, અને પક્ષવાળો ક્ષુદ્ર કાક એ સ્વાદ મેળવી શકયો; પણ આપણે તો સર્વજ્ઞ, સર્વાન્તર્યામી, સર્વનો સાક્ષીરૂપ શ્રી પરમાત્માની વગ જ મેળવીએ તો જરૂર જ ખરા અમૃતનો સ્વાદ ગમે તે સ્થળે સહજ પ્રાપ્ત કરીશું.

દોહરો.

વગ તો વિશ્વંભરતણી, સદાકાળ સુખકાર;
સિંહતણી અન્યોક્તિથી, ગ્રહીએ સૂક્ષ્મ સાર.

ભાવનગર-વડવા,

વૈશાક પૂર્ણિમા.

લીંબડાવાંથી સારશોધક,

રેવાશંકર વાલજી બધેકા.

નિવૃત્તપરીક્ષક ગુ. શાળા-ભાવનગર.

લેખક-મુનિશ્રી જ્ઞાનવિજયજી મહારાજ.

જૈન આગમવાચનાનો ઇતિહાસ.

આજે જૈન ધર્મના અનુયાયીઓ એટલું ગોરવપૂર્વક ઉચ્ચારી શકે છે કે આજથી ૨૪૬૭ વર્ષ પૂર્વે થઈ ગયેલા ભગવાન્ મહાવીરના ઉપદેશની અમૃતવાણી તેમની પાસે વિદ્યમાન છે. ભગવાન મહાવીરદેવના મુખારવિંદથી “ઉપ્પેહ વા, વિગમેહ વા, ધૂવેહ વા।” એ ત્રિપદી સાંભળી શ્રી ગણધર મહારાજેએ દ્વાદશાંગીની રચના કરી. ભગવાન્ મહાવીરના મુખ્ય અગીયાર ગણધરોમાં પાંચમા ગણધર સુધર્માસ્વામીજી દીર્ઘાયુ હોવાથી બાકીના દશે ગણધરોનો શિષ્યપરિવાર તેમની આજ્ઞામાં સન્નિભલિત થઈ ગયો અને શ્રી સુધર્માસ્વામીજીની વાંચના જ કાયમ રહી તેથી આજે વિદ્યમાન એકાદશાંગી (અગીયાર અંગ) ભગવાન શ્રી સુધર્માસ્વામીપ્રણીત છે. સુધર્માસ્વામી વીર. નિ. સં. ૨૦ માં નિર્વાણ પામ્યા.

તેમની પાટ ઉપર શ્રી જંબૂસ્વામી આવ્યા અને આગમવાંચનાનો અર્થક પ્રવાહ ચાલુ રાખ્યો. તેમનું વીર નિ. સં. ૬૪ માં નિર્વાણ થયું. આપની પછી અનુક્રમે શ્રી પ્રભવસ્વામી, શ્રી શર્યંભવસૂરિ, શ્રી યશોભદ્રસૂરિ અને શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી થયા જેઓ સંપૂર્ણ દ્વાદશાંગીના જ્ઞાતા, શ્રુતકેવલી અને યુગપ્રધાન હતા.

આમાંથી શ્રી શર્યંભવસૂરિજીએ પોતાના પુત્ર અને શિષ્ય શ્રી મનકમુનિજી માટે શ્રી દશવૈકાલિકસૂત્રની રચના કરી, જે અઘાવધિ વિદ્યમાન છે અને દરેક સાધુસાધ્વીઓ

પ્રાથમિક અભ્યાસમાં આ સૂત્રના પ્રથમના ચાર અધ્યયનો જરૂર કરે છે. દશવૈકાલિક સૂત્રની મહત્તા જણાવતાં ક. સ. આચાર્ય શ્રી હેમચંદ્રસૂરિજી પરિશિષ્ટ પર્વમાં લખે છે કે

કૃતં વિકાલવેલાયાં, દશાધ્યયનગર્ભિતમ્ ।

દશવૈકાલિકમિતિ-નામ્ના શાસ્ત્રં વમૂવ તત્ ॥ ૧ ॥

શ્રુતાંભોજસ્ય કિંજલકં, દશવૈકાલિકં હ્રદઃ ।

આચાર્યચમ્ય મોદન્તામનગારમધુવ્રતાઃ ॥ ૨ ॥

તેમનો સ્વર્ગવાસ વીરનિર્વાણ સં. ૭૫ માં થયો.

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી પણ પ્રસિદ્ધ શ્રુતકેવલી થયા છે. તેમણે છેદસૂત્ર, આગમ અને નિયુક્તિઓ રચી છે. આચાર્યશ્રીના સમયમાં આગમવાંચના થઈ હતી.

તેમના સમયમાં બારવર્ષી દુકાળ પડ્યો હતો. દુકાળની નિવૃત્તિ પછી બધા સાધુઓ પાટલીપુત્ર(પટણા)માં એકત્ર થયા. તેમણે અગીયાર અંગ વ્યવસ્થિત કર્યાં. બારમા અંગના જ્ઞાન માટે શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીની જરૂર જણાઈ. શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીજી આ વખતે નેપાલ તરફ ધ્યાનમાં હતા. શ્રી સંઘે જે સાધુઓ તેમની પાસે મોકલ્યા અને કહ્યું કે આપ બારમા અંગનું જ્ઞાન-વાંચના આપો. શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીજીએ કહ્યું કે: અત્યારે તો હું ધ્યાનમાં છું, મને અવકાશ નથી. ત્યારે સાધુઓએ પૂછ્યું કે આપને વિનંતિ કરવા છતાં આપ સાધુસંઘની વિનંતિ માન્ય નથી રાખતા તો શ્રી શ્રમણસંઘની આજ્ઞાનો લોપ

જૈન આગમવાચનાનો ઇતિહાસ.

[૨૯૭]

કરનારને શું દંડ આવે ? તેમણે કહ્યું : સંઘખ-
હારનો દંડ આવે. સાધુઓએ કહ્યું કે : તે
દંડ આપને આવશે. શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી સંઘની
અમોઘ સત્તાથી પૂર્ણ પરિચિત હતા અને
તરત જ કબૂલ્યું કે સાધુઓને મોકલો હું
અમુક અમુક સમયે વાંચના આપીશ.

પરિશિષ્ટપર્વમાં તેનું યાત્રા નીચેના
શબ્દોમાં ઉપલબ્ધ થાય છે.

“સંઘોઽથ પાટલીપુત્રે, દુષ્કાલાન્તેઽસિલોઽમિલત્ ।
યદ્ગ્રાધ્યયનોદેશાઘાસીઘસ્ય તદા દદે ॥ ૧૭ ॥

તતશ્રેકાદશાઙ્ગાનિ શ્રીસંઘોઽમેલયત્તદા ।

દૃષ્ટિવાદં નિમિત્તં ચ તસ્થૌ કિંચિદ્વિ ચિન્તયન્ ॥ ૧૮ ॥

નેપાલદેશમાર્ગસ્થં મદ્રબાહું ચ પૂર્વિગમ્ ।

જ્ઞાત્વા સંઘઃ સમાખ્યાતું તતઃ પ્રૈષિન્મુનિદ્વયમ્ ॥ ૧૯ ॥”

x x x

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામી વાંચનાની ના પાડે
છે ત્યારપછીતું વર્ણન પણ વાંચવા યોગ્ય છે.

“સંઘવાહ્યઃ સ કર્તવ્ય્યમ્ ઇતિ વક્ષિત યદા સ તુ ।

તર્હિ તદ્દૃષ્ટયોગ્યોઽસીત્યાચાર્યો વાચ્ય ઉચ્ચકૈઃ ॥ ૬૧ ॥

તામ્યાં ગત્વા તથૈવોક્ત આચાર્યોપ્યેવમૂચિવાન્ ।

મેવં કરોતુ મગવાન્ ! સંઘર્ષિકરો ત્વદઃ ॥ ૬૨ ॥

ત્યારપછી શ્રી સ્થૂલીભદ્ર આદિ સાધુ-
ગણ પૂર્વનો અભ્યાસ કરવા જાય છે. બીજા
શિષ્યો તો થોડું થોડું ભણી ચાલ્યા જાય
છે; પરંતુ સ્થૂલીભદ્ર દૃઢતા, ધીરજ અને
નિશ્ચલતાથી અભ્યાસ કરતા હતા.

શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીની ધ્યાનાવસ્થા પૂર્ણ
થઈ અને ત્યારથી પૂરો સમય આપવા લાગ્યા.

શ્રી સ્થૂલીભદ્રજીએ દશ પૂર્વનો અભ્યાસ
કર્યો. ત્યાં એક વાર તેમનાં બહેન જે સાધ્વીજી
હતા યક્ષા, યક્ષદિત્તા વગેરે પોતાના
ભાઈને વંદના કરવા આવ્યાં. શ્રી સ્થૂલીભદ્રજીએ
પોતાની શક્તિ બતાવવા સિંહનું રૂપ કયું. શ્રી
ભદ્રબાહુસ્વામીને વંદી સ્થૂલીભદ્રજી જે સ્થાને
હતા ત્યાં યક્ષા, યક્ષદિત્તા પ્રમુખ સાધ્વીજી
આવ્યા. ભાઈને બહેને વિકાલ સિંહ જોઈ
તેઓ ડરીને શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીજી પાસે
પાછા ગયા અને જણાવ્યું કે ત્યાં શ્રી
સ્થૂલીભદ્રજીને બહેને સિંહ બેઠો છે. શ્રી ભદ્ર-
બાહુસ્વામીજીએ જણાવ્યું કે એ જ સ્થૂલી-
ભદ્રજી છે. યક્ષા, યક્ષદિત્તા પ્રમુખ પુનઃ ત્યાં
આવ્યાં ત્યારે ભાઈને બેઠેલા દીઠા. વંદના
કરી પૂછ્યું અમે અહીં આવ્યાં હતાં પણ
આપ ન હતા. સિંહ બેઠો હતો. શ્રી સ્થૂલી-
ભદ્રજીએ કહ્યું કે એ હું જ હતો. મેં મારા
જ્ઞાનની શક્તિ તમને બતાવી.

આ પછી સ્થૂલીભદ્રજી જ્યારે શ્રી ભદ્ર-
બાહુસ્વામીજી પાસે પાઠ લેવા ગયા ત્યારે
શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીજીએ પાઠ-વાંચના આપ-
વાની ના પાડી અને જણાવ્યું કે તમે
અત્યારથી જ પોતાની શક્તિનો પરિચય
આપવા લાગ્યા છો. શ્રી સ્થૂલીભદ્રજીને
પોતાની ભૂલ સમજાઈ અને માફી માંગી,
પુનઃ ભૂલ નહિ થાય એમ જણાવ્યું; પરંતુ
શ્રી ભદ્રબાહુસ્વામીજીએ ના જ પાડી. આખરે
શ્રી સંઘે બહુ જ આગ્રહ કર્યો જેથી તેમણે
કહ્યું કે સંઘના આગ્રહથી હું વાંચના તો
આપીશ પણ છેલ્લા બાકી રહેલા ચાર પૂર્વો-
ની અનુજ્ઞા નહિં આપું. આ શરતે છેલ્લા
ચાર પૂર્વની વાંચના આપી.

[૨૯૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

આ વાંચના પાટલીપુત્રની વાંચના કહે-
વાય છે. શ્રી ભદ્રાહુસ્વામી વી. નિ. સં.
૧૭૦માં સ્વર્ગવાસ પામ્યા.

“વીરમોક્ષાદ્વર્ષશતે સપ્તત્યગ્રે ગતે સતિ ।
મદ્રાહુરપિ સ્વામિ યયૌ સ્વર્ગ સમાધિના ॥૧૧॥”

—ચાહુ

૧ દિગંચર વિદ્વાનો એવું માને છે કે ભદ્ર-
આહુસ્વામીના સમયે ચાર દુકાલી પશ્ચો હતો.
તેમણે સમ્રાટ ચંદ્રગુપ્તને દીક્ષા આપી દક્ષિણમાં જઈ
અણુસણ ક્યું હતું હત્યાદિ. પરંતુ ઉપરના ઉલ્લે-
ખથી દિ. માન્ય ઘટનાઓ નિતાન્ત અસત્ય અને પ્રમાણ
રહિત સિદ્ધ થાય છે. ચારવર્ષીય દુકાળ સમયે શ્રી
ભદ્રાહુસ્વામી નેપાલ દેશમાં હતા અને બાદમાં પણ
જીવંત રહ્યા છે અને આગમવાંચના પણ આપી છે.

આવી જ રીતે સ્થાનકમાર્ગી સમાજના નૂતન
ઇતિહાસલેખકો પોતાના નવીન સંપ્રદાયને ભગવાન
મહાવીર દેવશ્રી સંકલિત કરતાં લખે છે કે શ્રી
ભદ્રાહુસ્વામીના સમયના ચાર દુકાલીના વિકટ
સમયે શ્રી જિનવરેન્દ્રની મૂર્તિપૂજા તથા શ્વેતાંચર મત
નીકળ્યો પણ તેમની આ માન્યતા નિતાન્ત અસત્ય
અને પ્રમાણ રહિત જ સિદ્ધ થાય છે.

દુકાલ પછી પણ શ્રી ભદ્રાહુસ્વામીજી જીવંત
રહ્યા છે. તેમણે બનાવેલી આવશ્યકનિયુક્તિ
આદિમાં પણ જિનમૂર્તિના પાડો છે. એકાદશાંગીમાં
પણ જિનપ્રતિમાના પાડો છે. અને આજ તો પુરા-

તત્ત્વવિદોએ ભગવાન મહાવીર સ્વામીજીના નિર્વાણ
પછીનો ૮૪મા વર્ષના લેખથી સિદ્ધ ક્યું છે કે તે
વખતે જૈન ધર્મમાં મૂર્તિપૂજા હતી. આ લેખ અજ-
મેરના મ્યુઝીયમમાં વિદ્યમાન છે. ખરોટ્ટી લિપિ-
માં છે.

આવી જ રીતે મોહનજોડેરામાંથી પાંચ હજાર
વર્ષની પ્રાચીન જૈન મૂર્તિઓએ જૈન ધર્મની પ્રાચી
નતા સિદ્ધ કરી છે. આવી જ રીતે શ્વેતાંચર ધર્મ પણ
પ્રાચીન જ છે કે જેનું વર્ણન આચારાંગસૂત્ર અને ચૌદ-
પૂર્વધર શ્રુતકેવલી ભગવાન શ્રી ભદ્રાહુસ્વામીજી-
કૃત પિંડનિયુક્તિ-આધનિયુક્તિમાં વિદ્યમાન છે.
એટલે સ્થા. સંપ્રદાયના વિદ્વાનો ન્યાયબુદ્ધિથી આ
વસ્તુ વિચારી સત્ય સમજે એ જ જરૂરી છે.

સ્થા. સાધુ જેમલજીએ રચેલા સમકિત-
સારમાં જ્ઞાતાસૂત્રમાંના શ્રી દ્રૌપદીએ કરેલ જિનપ્ર-
તિમાનું પૂજન અને તેની સમક્ષ કહેલ નમુસ્થળોનો
પાઠ વિદ્યમાન છે. આ પુસ્તક જોરશોરથી સિદ્ધ
કરે છે કે જિનમૂર્તિપૂજા પાછળની નથી.

(ચાહુ)

* પરિશિષ્ટ પર્વ શ્લો. ૩૭, સર્ગ ૧૦, પ. ૯૧

નિર્ભય કોણ ?

જે ધર્મનું આચરણ કરતો હોય, જેણે માન તથા ક્રોધ છુટ્યા
હોય, જે વિદ્યાવડે વિનયને પામેલો હોય, જે અન્ય પ્રાણીને સંતાપ
કરતો ન હોય, જે પોતાની જીંધી જ સંતોષી હોય અને જેણે પર-
જીનો ત્યાગ કર્યો હોય છે તેવા પુરૂષને આ જગતમાં કાંઈપણ ભય નથી.

—સુભાષિત પદ્યરત્નાકર (ભાગ ૩ જો.)

લેખક : મુનિરાજ શ્રી લક્ષ્મીસાગરજી મહારાજ.

અજિત-સૂક્તમાળા.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૨ થી શરૂ.)

(૫૧) સ્નાન કર્યા પછી પ્રભુની પૂજા ભાવથી કરો ને એમ પ્રાર્થના કરો કે તેમના જેવા સદ્ગુણો તમારામાં આવે.

(૫૨) હંમેશાં નિયમસર તમારો ખોરાક લેજો. ખોરાક સાદો ને રુચિ પ્રમાણે લેવાની ટેવ રાખો તો દાકતર અથવા વૈદ્યને ત્યાં કદી જવું પડશે નહિ.

(૫૩) તમારા પ્રસંગમાં આવતા માણસો સાથે હસમુખા ને શાંત સ્વભાવના થજો.

(૫૪) નિત્ય સૂઈ રહ્યા પહેલાં આખા દિવસના કામની નોંધ લેવા ભૂલશો નહિ.

(૫૫) તમારા ઉપર કોઈ માણસે ઉપકાર કર્યો હોય તો તમારી નોંધપોથીમાં લખી રાખજો ને તેને વખતસર મદદ કરજો.

(૫૬) યુવાવસ્થામાં એવું કાર્ય કરવું કે વૃદ્ધાવસ્થામાં સુખે દિવસો નિર્ગમન થાય.

(૫૭) જન્મપર્યંત એવું કાર્ય કરવું કે આવતા ભવમાં દુઃખો એકવાં ન પડે.

(૫૮) અધમ પુરુષો વિદ્વનના ભયથી કોઈ પણ કાર્યનો આરંભ કરતા નથી.

(૫૯) વાંચનાર, જેણે તને ઉપકાર કર્યો હોય તેનો અપકાર કરવા કદી ઇચ્છીશ નહિ.

(૬૦) વિદ્યા ખર્ચ કરતાં ખૂટે નહિ તેવું એક અપૂર્વ ધન છે, માટે પૈસાનો સંગ્રહ કરવો તણ દઈ વિદ્યાનો સંગ્રહ (સંચય) કર.

(૬૧) સાથે એટલું ચાદ રાખજો કે વિદ્યાનો ગર્વ કદી કરવો નહીં; કેમ કે તારાથી વધારે વિદ્યાને ધારણ કરનારા પણ દુનિયામાં ઘણા છે.

(૬૨) વાંચનાર, તને મોક્ષસુખની વાંછા હોય તો સમ્યગ્જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરજો.

(૬૩) સદાચારથી તારી આખાદી થશે તેમ ધારી સદાચારનું સેવન કર.

(૬૪) તારું શ્રેય વાંછતો હોય તો સત્ પુરુષોનો સંગ કર, શુણીજનની પર પ્રીતિ રાખ અને ઉત્તમ પુરુષોના કાર્યનું અનુકરણ કર.

(૬૫) ગંધ વિના ફૂલની શોભા નથી, ફાંત વિના સુખની શોભા નથી, સત્યતા વિના વચનની શોભા નથી તેમ પુણ્ય વિના પુરુષ શોભાને પામતો નથી.

(૬૬) વૃત્તમાં શીલ(અલ્પઅર્થ)વ્રત ઉત્તમ, દાનમાં અલ્પદાન ઉત્તમ, શુણમાં વિનય શુણ ઉત્તમ તેમજ રૂપમાં ભગવંતનું રૂપ અને વચનમાં સિદ્ધાંતવચન ઉત્તમ બાણવું.

(૬૭) સંતોષથી સુખ મળે છે, સુખથી ધર્મ સાધી શકાય છે અને ધર્મથી મોક્ષ મેળવી શકાય છે; માટે સત્પુરુષોએ અત્યંત સંતોષ ધારણ કરવો યોગ્ય છે.

(૬૮) જેવી મતિ તેવી ગતિ, જેવી ક્રિયા તેવું કર્મ, જેવું તપ તેવું ફળ તેમ જેવો સંતોષ તેવું જ સુખ સમજવું.

[૩૦૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

(૬૯) વ્રતભંગ કરનાર જેવો કોઈ પાપીઃ અને વ્રત પાળનાર જેવો કોઈ ધર્મી નથી.

(૭૦) પર્વતમાં મેરુ મોટો, દેવમાં ઇન્દ્ર મોટો, કેવળીમાં તીર્થંકર મોટા, ગ્રહમાં ચંદ્ર મોટો, સર્વ વ્રતમાં બ્રહ્મચર્યવ્રત મોટું તથા પર્વમાં પશુવળુપર્વ મોટું છે તેમ મંત્રમાં નવકારમંત્ર મહાન છે.

(૭૧) સૂર્ય તરફ નજર કરવાથી આંખનાં તેજનો ક્ષય થાય છે તેમ પરસ્ત્રી તરફ નજર કરવાથી મનુષ્યોત્તું પુણ્યરૂપ તેજ ક્ષય પામે છે, માટે પરસ્ત્રી તરફ ખોટી દષ્ટિ કરવી નહિ.

(૭૨) માંસ, મદિરા, શિકાર, ચોરી, જુગાર, વેશ્યા તથા પરસ્ત્રીગમન એ સાત વ્યસનો ઘોર નરકમાં લઈ જનાર છે; માટે શાણા જનોએ તે સાતે અવશ્ય તજવા યોગ્ય છે.

(૭૩) હે જીવ ! પૂર્વે શુભ વા અશુભ કર્મ તેં બાંધ્યાં છે તે આ ભવમાં ઉદય આવવાથી તારે ભોગવવાં પડે છે, તેમાં ખીજ ઉપર કોપ શામાટે કરે છે? કેમ કે કોઈ કોઈને સુખ કે દુઃખ આપતું નથી. કયાં કર્મ પ્રમાણે ફળ મળે છે. “જેવી કરે છે કરણી તેવી તુરત ફળે છે” ભાવીભાવ બન્યા કરે છે તે માટે કષ્ટ પડે ભારે શોચ નહિ કરતાં ધીરજ અંગીકાર કરવી. દેવ પ્રતિકૂલ હોય ત્યારે કોઈ રક્ષણ કરી

શકતું નથી. ખીજ તો નિમિત્ત માત્ર છે.

(૭૪) જે પોતાના સ્વામી, ગુરુ, શેઠ અગર મિત્રને વિશ્વાસ આપી તેનો ધાત કરે છે તેને બંને લોકમાં સુખ મળતું નથી.

(૭૫) પંડિત પુરુષ તો તેને જ જાણવો કે જે સર્વ સામગ્રી પામી આત્મહિતમાં તત્પર થાય કે જેથી ફરી જન્મમરણ કરવાં પડે નહિ. રાજ્યાદિક પૌદ્ગલિક સુખ પામવું મુશ્કેલ નથી, પરંતુ સર્વજ્ઞકથિત ધર્મરહસ્ય પામવું બહુ કઠણ છે.

(૭૬) “ધર્મ” એ એક સંસાર-સાગરના તોફાની તરંગો ઓળંગવાની હોડી અને ભોક્ષની અનુપમ લીલા દેખાડનારું વિમાન છે.

(૭૭) સર્વ તરફ શુદ્ધ પ્રેમથી જોશો તો દરેક જણ તમારી તરફ તેવી લાગણીથી જોશે.

(૭૮) જીવનના આશયો મહાન અને ઊંચા રાખો.

(૭૯) રે જીવ ! તું આ ભવમાં ધર્મ નહિ કરે તો તારે પરલોકમાં હલન, છેલન, લેલન આદિ અનેક દુઃખો સહન કરવાં પડશે; માટે ધર્મને સૌથી ઉત્તમ જાણીને તેનું જ આદરમાન કર.

(૮૦) ડાહ્યા માણસો વિચાર કર્યા વિના કોઈ પણ કાર્ય હોથે ધરતા નથી.

(અપૂર્ણ)

૩૧. ભગવાનદાસ મનઃસુખભાઈ મહેતા

મહાકવિ શ્રી હરિચંદ્રવિરચિત-

શ્રી ધર્મશર્મા હ્યુ દય મહાકાવ્ય.

સમશ્લોકી અનુવાદ (સટીક)

તૃતીય સર્ગ.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૫૨ થી ૨૬૨)

અનુષ્ટુપ.

ઉદ્યાન વર્ણન.

ઉચ્ચૈ સ્તન શિખાવાળી, પત્રશોભા ધરાવતી;
વનાલી ભાળી ભૂપાલે, કહું આમ પ્રિયા પ્રતિ. ૨૨.

“કાન્તારતરુ તો એહ, કામોન્માદકરા અતિ;
મધુપરાશિ(શ)યે યુક્ત, કરે ના આપણી પ્રીતિ? ૨૩.

અનેક વિટપે સ્પર્શ્યા, પયોધર તટે યુતા;
ભાખે ઉદ્યાનમાલા આ, પોતાની અકુલીનતા! ૨૪.

૨૨. ઉચ્ચી (અથવા ઉંચા સ્તનવાળી) શિખાવાળી, તથા પત્રશોભા ધરાવતી એવી તે વનરાજીને જોઈ, તે મહાસેન રાજાએ પોતાની પ્રિયા પ્રત્યે આ પ્રમાણે ઉદ્ગાર કાઢ્યા.—અત્રે શ્લેષ આ પ્રમાણે: ઉચ્ચૈસ્તન=ઉંચા; ઉંચા સ્તનવાળી. પત્રશોભા=પાંદડાની શોભા; પીળ કાઢવી તે—ચિત્રામણી. અત્રે વન-શ્રેણી ગાણે નવચૌવતા સુંદરી હોય એવો દ્વનિ છે.

૨૩. કામોન્માદકરા, મધુપરાશિથી (રાશયે) યુક્ત, એવા આ કાન્તારતરુ તો આપણને પ્રીતિ નથી ઉપભવતા? અત્રે શ્લેષ આમ:—કાન્તારતરુતો=(૧) કાન્તા+તરુતો—ઉદ્યાનના વૃક્ષ તો.

(૨) કાન્તા+રત+રુતો—સ્ત્રીનો સુરતકાલીન અવાજ.

કામોન્માદકર=(૧) કામોન્માદ કરનારો, (૨) કામોન્માદથી કરાયેલો.

મધુપરાશિ(શ)યે યુક્ત=(૧) મધુપ+રાશિયે+યુક્ત—બ્રમરગણથી યુક્ત.

(૨) મધુ+પર+આશયે+યુક્ત—મધુપરાયણ આશયથી યુક્ત.

૨૪. અનેક વિટપોથી (વિટોથી) સ્પર્શાયેલા પયોધર તટવાળી આ ઉદ્યાનમાલા પોતાની અકુલીનતા કરી રહી છે! શ્લેષ આમ:—વિટપે સ્પર્શ્યા=(૧) વિટપોથી—શાખાઓથી સ્પર્શાયેલા, (૨) વિટોથી—છશ્કી લાક્ષણિકતા સ્પર્શાયેલા.

પયોધર=(૧) મેઘ, (૨) ડાળીઓ એટલી બધી ઉંચી છે કે તે મેઘને સ્પર્શે છે);

(૨) સ્તન.

[૩૦૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

- રક્તપલાશથી યુક્ત, કુંજરાજિત કેસરી;
સિંહ જેમ ખગીચો આ, કોને વ્યાકુલ ના કરે? ૨૫.
- સૈન્ય કોલાહલે ઉડ્યા, પક્ષી ન્યાં-તે તરુ ઘણા;
પતાકા શું ઉડાવે છે, આગમનથી આપણા? ૨૬.
- ઉઘાને ભમતા અત્ર, ભ્રમરો કેરી શ્રેણિકા;
નીલમણિમયી લાગે, જાણે તોરણમાલિકા! ૨૭.
- પલ્લવભક્ષણે વ્યગ્ર, થયેલા સૂર્ય-અશ્વિના;
દીણલેશ દીસે જાણે, વૃક્ષાગ્રે ફૂલ-ઝૂમખા! ૨૮.
- તુંગ તુરંગ ઊર્મિઓ, યુક્ત સૈન્ય સમુદ્રના
તીરે શેવાલનો પુંજ, જાણે ઉઘાન હોય ના! ૨૯.
- આત્રની મંજરી કેરો, સ્વર્ણદંડ ઉછાળતો;
એલા લવંગ કપૂર, અંપકોને હઠાવતો; ૩૦.

અકુલીનતા=(૧) અકુલીનપણું, (૨)અ+કુ+લીનતા-અભૂમિલીનપણું, ઉચપણું, ઉઘાનમાલા જાણે કુલટા હોય એવો દર્શન છે.

૨૫. રક્તપલાશ યુક્ત, કુંજરાજિત, અને કેસર ઉલ્લાસતો એવો આ ખાગ સિંહની જેમ કોને વ્યાકુલ નથી કરતો?—શ્લેષ. આમ;—

રક્તપલાશ=(૧) રાત્રી પલાશવાળો (૨) રુધિર-માંસ ખાનાર (રક્ત+પલ+અશ). કુંજરાજિત=(૧) કુંજેથી શોભતો (૨) કુંજર-હાથથી અજિત. કેસરી=(૧) કેસરના ઝાડવાળો (૨) કેસરાયુક્ત.

૨૬. સૈન્યના કોલાહલથી ન્યાં પંખીઓ ઉડી રહ્યા છે, એવા વૃક્ષો શું આપણા આગમનથી પતાકાઓ-ધ્વજઓ ઉડાવી રહ્યા છે! ઉત્પ્રેક્ષા. વૃક્ષો જાણે પ્રગ્નજનો છે, અને તે રાત્ર-રાણીના આગમને જાણે પક્ષીઓરૂપ ધ્વજઓ ઉડાવે છે, એમ ધ્વનિ છે.

૨૭. આ ઉઘાનમાં ભમતી ભ્રમરોની પંક્તિ જાણે નીલમણિની ખનાવેલી તોરણમાલા હોયની! ઉત્પ્રેક્ષા.

૨૮. વૃક્ષોના અગ્રભાગે રહેલા ફૂલના ઝૂમખા છે, તે જાણે પક્ષવ ખાવામાં વ્યગ્ર થયેલા સૂર્યના-અશ્વિના (મુખમાંથી નીકળેલા) શીણ હોયની! ઉત્પ્રેક્ષા.

૨૯. ઉંચા તુરંગો-અશ્વોરૂપ તરંગો ન્યાં ઉછળે છે, એવા સૈન્યરૂપ સમુદ્રના તીર પર, આ ઉઘાન જાણે શેવાલનો પુંજ હોયની! રૂપક અને ઉત્પ્રેક્ષાનો સંકર.

સૈન્યને સમુદ્રનું રૂપક આપ્યું છે તેમાં અશ્વોનું ઉછળવું તુરંગોના ઉછાળવા યરાયર છે; અને કાંઠા પર શેવાલ હોય તેને સ્થાને અત્રે ઉઘાન છે. ઉઘાન અને શેવાલના નીલપણાનું સામ્ય છે.

૩૦-૩૨. આત્રમંજરીરૂપ સોનાનો દંડ જે ઉછાળી રહ્યો છે; એલચી-લવંગ-કપૂર-અંપક વૃક્ષોને જે હલાવી રહ્યો છે; સરના જલકણ્ણની વૃષ્ટિના (ખનેલા) મોતીના હારથી જે શોભી રહ્યો છે, લતારૂપ હસ્તાગ્ર-હાથના અગ્રભાગની સંજ્ઞાથી-હશારતથી જે પ્રેરણા પામી રહ્યો છે; અને ચંદનની સુગંધથી

શ્રી ધર્મશર્માક્રિયુદય મહાકાવ્ય : અનુવાદ

[૩૦૩]

સરની કણુવૃષ્ટિના, મુક્તાહારથી રાજતો;
લતા હસ્તાય સંજ્ઞાથી, પુનઃ પ્રેરણા પામતો. ૩૧.

એવો ચંદન આમોદે, ચારુ આ વાયુ આવતો;
ઉદ્યાનભૂપનો પ્રિયે ! છડીદાર શું લાસતો ! ૩૨.

(ત્રણ શ્લોકનો સહસંચય)

મુખે ચંદન ઉદ્દામ, તિલક ભરતી ખરે !
મહાઈ અક્ષત દૂર્વાથી, મંગલ વનશ્રી કરે. ૩૩.

એહ પ્રવાલહારિણી, મુદ્દા ભ્રમરસંગતા;
વાયુ નર્તકના તાલે, નાચે જાણે વને લતા ! ૩૪.

પ્રિયાને એમ પ્રીતિથી, ઉદ્યાન એ ખતાવતો;
ભૂપ ઔદ્ધત્યની જેમ, તત્ક્ષણ રથ ત્યાગતો. ૩૫.

(ચાલુ-)

જે સુંદર છે;—એવો આ ઉદ્યાનરૂપ રાજના છડીદાર જેવો વાયુ, આપણી તરફ આવી રહ્યો છે. અને વાયુને છડીદારની ઉપમા આપી છે.

૩૩. મુખમાં ચંદનથી ઉદ્દામ તિલક ભરતી સતી વનલક્ષ્મી અક્ષત દૂર્વાથી મહાઈ મંગલ કરી રહી છે ! ઉત્પ્રેક્ષા. શ્લેષ:—મુખમાં=મોઢા પર, અગ્રભાગમાં. ચંદન ઉદ્દામ તિલક=(૧) ચંદન કરતાં ઉદ્દામ-ઊંચા તિલક વૃક્ષ. (૨) ચંદનનું ઉદ્દામ-ઊંચું, તિલક—ચાંદલો.

અક્ષત દૂર્વાથી=(૧) અક્ષત (ચોખ્ખા) અને દૂર્વાથી—એક પ્રકારના ઘાસથી (૨) અખંડ દૂર્વાથી.
અક્ષત-દૂર્વા મંગલ માટે વપરાય છે. વનશ્રી જાણે સૌભાગ્યવંતી હોય એવો દેવનિ છે.

૩૪. આ પ્રવાલ ધારણ કરનારી, અને આનંદથી ભ્રમરસંગતા એવી લતા, વનમાં જાણે વાયુરૂપ નર્તક-નચાવનારના તાલ પ્રમાણે નાચી રહી છે ! ઉત્પ્રેક્ષા.

શ્લેષ-પ્રવાલ=પલ્લવો; વિદ્રુમો. ભ્રમરસંગતા=(૧) ભ્રમર+સંગત, ભ્રમરોયુક્ત;

(૨) ભ્રમરસંગત-ભ્રમરસને પામેલી.

વાયુ જાણે નૃત્યશિક્ષક-ઉપાધ્યાય છે, અને લતા જાણે તેની શિષ્યા છે, એમ દેવનિ છે.

૩૫. એવા પ્રકારે પ્રિયાને પ્રીતિપૂર્વક તે ઉદ્યાન ખતાવતો મહાસેન રાજ, તત્ક્ષણ ઉદ્ધતપણાની જેમ રથનો પથ ત્યાગ કરતો હોય. (એ રથ પરથી નીચે ઉતર્યો.)

સમ્યગ્જ્ઞાનની કુંચી—

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય.

(ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૭૬ થી ૨૮૨)

સામાયિક દરમીયાન પ્રત્યેક મનુષ્યે પ્રસન્ન પ્રકૃતિથી, દરેક પ્રકારના સંક્ષોભી કે ઘૃણા-ભાવ આદિનું પોતાનાં ચિત્તમાંથી નિઃસારણ કરવું જોઈએ. સંસારનાં કાષ્ઠપણ હિત કે સ્વાર્થનો ક્ષણ પણ વિચાર ન સેવવો જોઈએ. આવી રીતે સામાયિક કૃત્યું હોય તો પરમાત્માના પરમ અંશરૂપ શાન્તિ અને ગાંભીર્યનો પ્રાદુર્ભાવ થાય છે. મનુષ્યની સદૃશિયતિ અને તેની સંભાવ્ય ઉત્કૃષ્ટ સ્થિતિ વચ્ચે જે મહાન અંતર છે તેનો વિચાર કરતાં, પ્રત્યેક મનુષ્યને સામાયિકની અનિવાર્ય આવશ્યકતા છે એમાં કંઈ શક નથી. કોઈ મનુષ્યે પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરવું હોય તો તેનામાં પરમાત્માને અનુરૂપ ગુણો પ્રથમ આવવા જોઈએ. પરમાત્માને અનુરૂપ ગુણોની પ્રાપ્તિ થયા વિના, પરમાત્માએ સાથે ક્યાંથી રથાન મળે? સામાયિકથી સંપૂર્ણ સદાચારની સિદ્ધિ થઈ શકે છે અને એ રીતે દિવ્યતાની સિદ્ધિ એ સામાયિકનું વિશિષ્ટ ધ્યેય છે. મનુષ્ય સદાચારથી ત્યાગી બને છે, ત્યાગથી મુક્તિને માર્ગે સંચરી શકે છે; છેવટે તેને જન્મ-મરણની જાળમાંથી શાશ્વત મુક્તિ પણ પ્રાપ્ત થાય છે.

માર્ગાનુસારી શ્રાવક સામાયિકમાં અનુરકત રહે છે. માર્ગાનુસારી શ્રાવક સંસારની ઉપાધિઓથી સાવ મુક્ત ન હોય છતાં આધ્યાત્મિક ઉન્નતિનાં સોપાનરૂપ સામાયિક ધણીયે વાર કરે છે. સામાયિકમાં તેને અનેરો આનંદ આવે છે. કેટલાક અત્યંત શ્રદ્ધાળુ ભાઈઓ અને બહેનોને સામાયિક પ્રત્યે એટલો બધો ભાવ આવી જાય છે કે, તેઓ રોજ એક એક, બપોળે કે ત્રણ ત્રણ ચરચાર સામાયિક પણ કરે છે.

સંસારનો ત્યાગ કરી સાધુ બનનારાઓમાં, ત્યાગની અપેક્ષા વિશેષ રાખી શકાય. જેઓ ખરા ત્યાગી અને ખરા સાધુ હોય તેઓ નિઃસ્પૃહતાની પ્રતિભૂતિરૂપ હોય. તેમનું આખું જીવન સામાયિકરૂપ બની રહે છે.

આત્માનો જેમ જેમ વિકાસ થયા કરે છે તેમ ધ્યાનનાં સ્વરૂપમાં પરિવર્તન થયા કરે છે. ધ્યાનનો પ્રકાર ન બદલાય ત્યાં સુધી તેનાં સામાન્ય સ્વરૂપ એક જ રહે છે. ધર્મધ્યાનની સ્થિતિમાંથી પસાર થઇને, આત્મા શુદ્ધધ્યાનમાં પ્રવેશે છે. શુદ્ધધ્યાન એ આત્માનું વિશુદ્ધમાં વિશુદ્ધ સર્વોચ્ચ ધ્યાન છે.

પાપનો સહૃદય પશ્ચાતાપ, ભાવિ પાપોનાં શક્ય નિવારણનો નિશ્ચય, ત્યાગભાવનો વિકાસ, ભૌતિક લાલસાને તિલાંજલી અને તીર્થંકરાદિની સ્તુતિ કે ભક્તિ એ બધું સામાયિકમાં આવી જાય છે. પાપનો પશ્ચાતાપ અને પાપ ન કરવાના નિશ્ચયમાં પાપનું ઉન્મૂલન કરવાનું સ્તુત્ય ધ્યેય છે. પરમાત્માની સ્તુતિ કે ભક્તિથી સ્વકીય દિવ્યતાનો વિકાસ થાય છે. ભૌતિક લાલસાઓના પરિત્યાગથી શરીર આદિ ભૌતિક વસ્તુઓ પરનો મોહ કમી થાય છે. સામાયિકથી જે અપૂર્વ લાભો સંભવી શકે છે તેમાંનો એક પણ લાભ પ્રાર્થનાથી સંભાવ્ય નથી એ નિર્વિવાદ છે. ધ્યેયની સિદ્ધિ થાય એવું પ્રાર્થનાનું કોઈ લક્ષ્યિન્દુ જ હોતું નથી.

પ્રાર્થના અને સામાયિકનું પૃથક્કરણ આધુનિક દૃષ્ટિએ નીચેના કોષ્ટકમાં આપવામાં આવ્યું છે. એ ઉપરથી અન્ને વિષે યોગ્ય તુલના થઈ શકે છે

પરમાત્માનું અધિરાજ્ય.

[૩૦૫]

પ્રાર્થના,		સામાયિક.
પાપ માટે ક્ષમા-ચાચના અને કૃપાદ્રષ્ટિ માટે પ્રભુને પ્રાર્થના,	૧	પાપ માટે પશ્ચાતાપ; ભવિષ્યમાં અને તેટલાં પાપ ન કરવાનો નિર્ણય.
	૨	સમભાવ અને પરમસુખની પ્રાપ્તિનક ત્યાગવૃત્તિ.
	૩	સ્વાશ્રયથી જ પરમાત્મપદ પ્રાપ્ત કરેલા તીર્થ-કરેલી સ્તુતિ.
વિશ્વનિયંતા ગણાતા ઇશ્વરની તોલે કદાપિ ન આવે એવા આત્માની આવેશયુક્ત ઇશ્વરને પ્રાર્થના.	૪	શરીર આદિ ભૌતિક વસ્તુઓના વ્યામોહનો પરિત્યાગ.

પ્રાર્થનામાં આત્માનાં દિવ્ય સ્વરૂપનો કેદારીતે સ્વીકાર થતો નથી તેમ ઉપરનાં કોષ્ટક ઉપરથી જણાય છે. પોતાના આત્માને બદલે બીજાનો આશ્રય એ પણ પ્રાર્થનાનું વિશિષ્ટ સ્વરૂપ છે એમ પ્રત્યક્ષ રીતે માલૂમ પડે છે. જે પ્રાર્થનાનાં આ બે જ વિશિષ્ટ તત્ત્વો હોય તો તેમાં પ્રશંસારૂપ કંઈયે નથી એ દેખીતું છે. એ બંને તત્ત્વો સાવ નિરર્થક છે. એ બંને વાંધાભર્યાં તત્ત્વો સર્વથા પરિહાર્ય છે. પ્રાર્થનાનાં આ અનિચ્છનીય તત્ત્વોથી આત્માને અનિષ્ટ પ્રકારનું ઉદ્દોષન મળે છે જેથી આત્માનું અનિષ્ટ જ થાય છે.

સામાયિકનું સ્વરૂપ પ્રાર્થનાથી તદ્દન ઉલટું છે. સામાયિકનો કારકદ્રષ્ટિએ આત્માનાં પરમ લક્ષ્યિન્દુ સાથે પ્રત્યક્ષ રીતે સંબંધ છે, અને એ રીતે તે આત્માને પરમ લાભદાયી છે. સામાયિક એ આત્મ-વિકાસ અને આત્મશ્રેયની સત્ય રીતરૂપ છે.

પ્રાર્થનાનું પૂર્વકાલિન સ્વરૂપ હાલના જેવું નિકૃષ્ટ કોટિનું ન હતું. પ્રાર્થનાનાં અસલ સ્વરૂપમાં અનેક કારણે પરિવર્તન થયા કર્યાંથી, પ્રાર્થનાનું સ્વરૂપ છેક હલકી કોટિએ આવી પડ્યું છે. ધર્મશાસ્ત્રોના અસત્ય અવબોધથી પ્રાર્થનાનું સ્વરૂપ આટલું બધું વિકૃત બન્યું હોય એમ સંભવિત જણાય છે.

ઉદ્દોષનના નિયમને આશ્રીને અધિષ્ઠાન ચિત્ત જે કંઈ કાર્ય કરે છે તે ઉપરથી આત્માની પ્રતિ-ષ્ઠા દ્રષ્ટિએ પ્રાર્થનાની કાર્યસાધકતા જણાય છે. ઉદ્દોષન ભાવનો જેટલે અંશે અમલ થાય છે તેટલે અંશે પ્રાર્થનાની કાર્યસાધકતા દેખીતી રીતે લાગે છે.

પ્રાર્થના એટલે શ્રદ્ધા એ પ્રાર્થનાનું ખરું સ્વરૂપ છે. શ્રદ્ધા હોય અને કેદારી વસ્તુની અભિવાંચના થાય તો તે અવશ્ય મળી રહે છે. શ્રદ્ધારૂપ પ્રાર્થનાથી વ્યાધિઓનું નિવારણ થાય છે. અનેક આશ્ચર્ય-કારી કાર્યો થઈ શકે છે. શ્રદ્ધા ન હોય તો કંઈ પણ કાર્ય થઈ શકતું નથી. શ્રદ્ધાનો નાશ થાય એટલે એક વખતનાં સુકર કાર્યો દુર્ઘટ બને છે. શ્રદ્ધા ન હોય તો એક મહાન ગણાતા પુરૂષથી પણ કોઈ સંજીન કાર્ય થઈ શકતું નથી. શ્રદ્ધારૂપ પ્રાર્થનામાં બીજાની સહાયની લેશ પણ અપેક્ષા નહોતી. શ્રદ્ધારૂપ પ્રાર્થના માનસિક ત્યાગભાવથી પરિપૂર્ણ જ હોય.

સ્વામી રામતીર્થે પોતાના એક ગ્રંથમાં પ્રાર્થનાનું રહસ્ય અરોબર સમજાવ્યું છે. સ્વામીજીનું પ્રાર્થના વિષયક મંતવ્ય નિમ્ન પ્રકારે છે.

“ કેટલાક મનુષ્યો અન્ન માટે દરરોજ પ્રાર્થના

[૩૦૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

કરે છે. પણ અન્ન એજ જીવન નથી, અન્ન એક-લાથી જ જીવાય છે એમ કોઈ રખે માને. વળી અન્નની પ્રાર્થનામાં પણ વસ્તુતઃ અનાદિનો ત્યાગ-ભાવ છે. કેટલાક રાજાઓ વિગેરે પણ અન્નમાટે નિત્ય પ્રાર્થના કરે છે, શું તેમને પણ અન્નનો ટોટો છે? ના, નહિ જ. તાત્પર્ય એજ કે, અન્નની પ્રાર્થના અનાદિનો ત્યાગભાવ સૂચવે છે. અન્નની પ્રાર્થના એટલે અન્ન માટે પ્રભુને યાચના કર્યા કરવી એવો અર્થ નથી થતો. પ્રાર્થનાનું આ રહસ્ય સૌ કોઈએ સમજવા જેવું છે. જેમને કોઈ પણ કાળે અન્નનો ટોટો ન પડે એવા માલેતુજાર મનુષ્યોએ પણ પ્રાર્થનાનું આ રહસ્ય યોગ્ય સમજીને જ પ્રાર્થના કરવી જોઈએ. અન્નની પ્રાર્થના કોઈ ભૌતિક સંપત્તિ માટે પણ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરવાની ન હોય. એ પ્રાર્થના એવી છે જેમાં દ્રવ્ય આદિ સર્વસ્વનો મોહ ઉલટો છોડવાનો જ છે. અને તેટલો પરિત્યાગ ભાવ કેળવવાનો છે. આવી ભાવનાથી મનુષ્ય સાધુરૂપ બને છે.”

જે પ્રાર્થનામાં પરિત્યાગ, સ્વાશ્રય અને સુશ્રદ્ધા ન હોય તે પ્રાર્થના ખરા જ્ઞાની પુરુષોને અર્થરહિત લાગે છે. આત્મા સિવાય બીજા કોની પ્રાર્થના કરવાની હોય? આત્મા સિવાય આત્માને બીજું કોણ મદદ કરે! આત્માની પરિસ્થિતિ આત્માથી જ બદલાઈ શકે છે. આત્માની સ્વીકૃત પરિસ્થિતિમાં આત્મા વિના બીજા કોઈથી ક્ષેષ પણ પરિવર્તન જ થઈ શકે. આત્મા જ આત્માને મદદ કરે છે કોઈ પરમાત્મા આત્માને બહારથી મદદ નથી કરતો. સર્વ પ્રકારનાં દુઃખ આદિનું નિવારણ અંતરથી જ સંભવે છે. પ્રાર્થનાથી અરણ્યરૂદન કરવાનો કંઈ અર્થ જ નથી.

દરેક આત્માનું વસ્તુ સ્વરૂપ સંપૂર્ણ સ્વાશ્રયી છે, પ્રત્યેક આત્મા પોતાના ભાગ્યનો વિધાતા છે.

યથાયોગ્ય પુરુષાર્થ ફેરવવાથી આત્માને મુક્તિ પણ મળે છે. બીજા કોઈની કૃપાથી મુક્તિ મળે એવી માન્યતા આત્માની અપૂર્વ શક્તિનું ધોરમાં ધોર અજ્ઞાન છે.

સ્વામી વિવેકાનંદે કહ્યું છે કે—

“પ્રત્યેક મનુષ્ય પોતાને કારાગ્રહવાસી બંદીવાન જેવો લેખી સદૈવ કહેવાતા મુક્તિદાતાની રાહ જોયા કરે છે. મુક્તિદાતાને વારંવાર બોલાવે છે અને તેને પ્રાર્થના પણ કરે છે. કહેવાતા મુક્તિદાતાનાં આગમનની અહર્નિશ પ્રતીક્ષા કર્યા કરે છે. શ્રદ્ધા અને ઉત્કંઠામાં મુક્તિદાતાની પ્રતીક્ષા કરતાં ઘણાં કાળ-ક્ષેપ થઈ જાય તોપણ મુક્તિદાતાનું આગમન નથી થતું. મુક્તિનો સમય આવે ત્યારે કારાગ્રહનાં દ્વાર ખખડતાં હોય એવો કંઈ અવાજ સંભળાય છે. આથી મનુષ્ય (કેદી) ઉડીને ઉભો થઈને બહાર ડોકીયાં કરે છે. પણ તેની દ્રષ્ટિમાં કોઈ બહાર નથી દેખાતું. આથી તે પાછો બેસી જાય છે ફરીવાર બારણાંનો પાછો ખખડાટ થાય છે. આ વખતે કોઈ દષ્ટિગોચર નથી થતું. આમ છતાં શ્રદ્ધા પોતાનું કાર્ય કર્યે જાય છે. કારાગ્રહનું દ્વાર ખુલી જાય છે. એ દ્વાર કોઈ બીજાએ નહિ પણ કારાગ્રહના કેદીએ જ ખોલ્યું છે. તાત્પર્ય એ કે દેવો અને દેવીઓની ખોજ કરતાં, મનુષ્ય પાછો પ્રારંભસ્થાન ઉપર જ આવે છે. મનુષ્યનું આત્મા પ્રત્યેજ અભિગમન થાય છે. મંદિરો આદિમાં જે પ્રભુની શોધ થતી હતી તે પ્રભુ પોતાના આત્મામાં બિરાજેલો છે એવું ભાન થાય છે. પ્રભુ હવે વિશ્વના અધિષ્ઠાતા કે દિવૌકમૂરૂપે નથી ભાસતો; આત્મા પોતે જ પ્રભુ છે એવો પ્રતીતિ યુક્ત સાક્ષાત્કાર થાય છે. અનેક પ્રકારના મોહ, સંક્ષોભ અને ભ્રમજનક વિષય લાલસાઓનો સર્વથા વિનાશ પરિણમે છે. આત્મા પરમાત્મારૂપે શાશ્વત સુખનો અધિરાજ બને છે.

લે. ચોકસી

જિનવરમાં સધળા દર્શન છે.

[ગતાંક પૃષ્ઠ ૨૮૧ થી ૨૮૩.]

(૨)

યોગીરાજ આનંદધનજીએ શ્રી નમિનાથ પ્રભુના સ્તવનમાં પરદર્શનમાંના જૈન દર્શન સિવાયના પાંચનો, પરમાત્મા નમિનાથને કલ્પ-વૃક્ષની ઉપમા આપી એ તરુના અંગરૂપે અપેક્ષાથી સુંદર સમન્વય, ટુંકા સ્તવનમાં સુદાસર કરી દેખાડ્યો છે. એ દર્શન પંચક 'નય' ના દષ્ટિગિન્દુથી જોતાં પોતપોતાની રીતે સાચા છે પણ 'નય' એ પૂર્ણ સત્ય નથી જ. એ તો એક માત્ર માર્ગ છે. જ્યાં લગી સાત 'નય' નો સમન્વય સાધવામાં ન આવે ત્યાં લગી સત્યના દર્શન 'ખ' કુસુમવત્ અશક્ય છે. સમન્વય-રચાદ્રાદ માર્ગથી જ શક્ય બને છે એટલે જિનદર્શનની અપેક્ષા ધ્યાનમાં રાખી અન્ય પાંચ દર્શનનો વિચાર કરીએ તો એમાંથી સરલતાપૂર્વક સત્યનો નિચોડ કહાડી શકાય. પ્રસ્તુત સ્તવનમાં એ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો છે તે તરફ દષ્ટિપાત કરીએ. યોગી-રાજ જબરા અધ્યાત્મી પુરૂષ હતા. એ મહા-ત્માના પ્રત્યેક પદમાંથી અધ્યાત્મના ઝરણા ઝરી રહેલા દષ્ટિગોચર થાય છે. સુમુક્ષુ આત્મા એમના નાના મોટા દરેક પદોમાંથી કિંવા ચોવીશીના સ્તવનોમાંથી સાચી અધ્યાત્મદશાનો સાક્ષાત્કાર કરી શકે છે. ઉપમિતિ ભવપ્રપંચ કથાના રચયિતા પ્રભાવિક સંતશ્રી સિદ્ધર્ષિ મહારાજ 'લલીતવિસ્તરા વૃત્તિ'ની રચના અને એથી પોતાને થયેલ ઉપકાર સાડ જેમ પ્રભાવિકસૂરિ મહારાજ શ્રી હરિભદ્રસૂરિને

પોતાના ગુરુપદે સ્થાપન કરે છે તેમ સુમુક્ષુ આત્મા અર્થાત્ અધ્યાત્મમાર્ગનો પથિક જરૂર શ્રી આનંદધન ઉર્ફે શ્રી લાલાનંદજી મહારાજને પોતાના ગુરુપદે સ્થાપી દેયે તો એમાં કંઈ અબુકતુ ન લેખાય. ટુંકમાં કહેવાતું એટલું જ કે તેમની કૃતિઓમાંથી જે ઝરણા વહન કરતાં જણાય છે એમાં અધ્યાત્મરસની અજબ ખુમારી ભરેલી છે.

સ્તવનની બીજી કડીમાં, સાંખ્ય અને નૈયાયિક નામના બે દર્શનને, કલ્પવૃક્ષ સમાન નમિનાથ પ્રભુના-ચરણોની ઉપમા આપે છે; કેમકે એ બન્નેમાં આત્માની સત્તા પર ખાસ વજન મૂકવામાં આવેલું છે. અર્થાત્ એ ઉભય દર્શન આત્મસત્તાના વિવેચન કરનારા છે. સાંખ્યદર્શન કહે છે કે આત્મા માત્ર પુષ્કર-પત્રવત્ નિર્લેપ છે ને કંઈ લેપ છે તે પ્રકૃતિને છે. નૈયાયિક આત્મા માત્રમાં સત્તા તો એક જ માને છે છતાં એક જીવાત્મા અને બીજો પરમાત્મા એવા બે ભેદ પાડે છે. જીવાત્માને માત્ર કાર્યનું કારણ લેખી પરમાત્માને કર્તા માને છે. જો કે જૈનદર્શનની પદ્ધતિએ વિચારતાં આ મંતવ્ય સંપૂર્ણ ન જ ગણાય છતાં નયની અપેક્ષાએ-કેવળ આત્મત્વ પ્રતિ મીંટ માંડતાં એમાં તથ્ય છે. દેહરૂપ સારાયે અંગનો આધાર જેમ પગો છે તેમ આત્મશક્તિના સ્વરૂપને પિછાનનારા આ બે દર્શનો ચરણ જેટલું મહત્વ ધરાવે છે. આમ પગની વાત કર્યા પછી તરત જ બે હાથની

[૩૦૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વાત પર આવે છે અને પસંદગીમાં બૌદ્ધ દર્શન તેમજ મીમાંસક દર્શન અગ્રપદ પ્રાપ્ત કરે છે. બૌદ્ધમત યાને ભગવાન સુગત ભાષે છે કે આત્મા ક્ષણે ક્ષણે બદલાય છે. મીમાંસક આત્માને નિત્ય અકર્તા માને છે. ત્રણે કાળ સ્વરૂપે અલેદ માને છે. કહ્યું છે કે-

એક એ વહી ભૂતાત્મા,

ભૂતે ભૂતે વ્યવસ્થિતઃ

એકધા બહુધા ચૈવ,

દ્રશ્યતે જલ-અંદ્રવત્.

વળી એકઃ સર્વગતો નિત્યઃ પુનઃ વેદે,

ત્રિગુણો ન બદ્યતે, ન મુચ્યતે. ઇત્યાદિ.

આમ આ મંતવ્ય પાછળ પણ આત્મશક્તિના વહેણ સાવ સૂકાઈ નથી જતાં. જો કે ઉપર વર્ણીત હાથપગની ઉપમા અર્થાત્ સાંખ્ય, નૈયાયિક, સૌગત અને મીમાંસકે એ સર્વને સમજવા સારૂ ગુરુમહારાજની રહાય જણાસુ માટે આવશ્યક છે જ.

સારાંશમાં કહેવાનું એટલુંજ કે જૈન દર્શન જેમ અપેક્ષાથી આત્માને મહત્વ આપી એના

સ્વરૂપચિત્રણમાં સંખ્યાબંધ પાના રોકે છે તેમ આ મતોમાં પણ આત્માની મહત્તા ગવાયેલી છે. ફક્ત જે ફરક છે તે અપેક્ષા પ્રતિ લક્ષ્ય રાખી પિછાન કરવામાં છે.

આત્મા આદિ પદાર્થોને વ્યવહારનયથી અવલોકીએ તો બૌદ્ધનું મંતવ્ય ‘ક્ષણે ક્ષણે ભિન્નત્વ’ સાચું ઠરે છે. એવી જ રીતે મીમાંસક વસ્તુને અલેદ માનતો હોવાથી નિશ્ચયનયના કાંટે તોલતાં આત્મપ્રમુખ સર્વ પદાર્થ પોતપોતાના લક્ષણથી ત્રણે કાળમાં અલેદ છે. એવો નિષ્કર્ષ બહાલ રહે છે. એમ આ બે દર્શન વ્યવહાર ને નિશ્ચયનયના માત્ર અપેક્ષી છે. પણ નમિનાથ પ્રભુનું કે જૈન દર્શનનું પ્રવર્તન તો એક નય આશ્રયી છે જ નહિ; પણ નિશ્ચય-વ્યવહારરૂપ બેલડી પર અવલંબે છે. તેથી બૌદ્ધ તે વામ કરરૂપ છે અને મીમાંસક તે દક્ષિણ કરરૂપ છે. આ તત્ત્વની વાત ઝીણી હોવાથી એ પાછળનો આશય સમજવામાં કઠિનાશ છે. એટલે ગુરુગમની આવશ્યકતા છે. આ રીતે ચાર અંગની વાત થઈ.

—(ચાહુ)

અહિંસાનું મહાત્મ્ય.

અહિંસાથી ખીન્નું કોઈ ઉત્તમ પુણ્ય નથી, અહિંસાથી ખીન્નું કોઈ ઉત્તમ સુખ નથી, અહિંસાથી ખીન્નું કોઈ ઉત્તમ જ્ઞાન નથી અને અહિંસાથી ખીન્નું કોઈ ઉત્તમ ઇન્દ્રિયદમન નથી; અર્થાત્ અહિંસા જ મોટામાં મોટું પુણ્ય, સુખ, જ્ઞાન અને દમન છે.

—સુભાષિત પદ્યરત્નાકર (ભા. ૧ લો.)

પ્રેષક:-મુનિશ્રી હંસસાગરજી મહારાજ.

પ્રભુ મહાવીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ?

(ગતિક પૃષ્ઠ ૨૪૫ થી શરૂ)

એ દુઃખદ પ્રસંગે જ્ઞેન વાસંતી ઉપર આવી પડેલા કરુણ ધર્મસંકટનાં દુઃશ્રવણથી લાલચોળ બની ચોમેર ધૂમતાં એ ધર્મવીર મનસુખનાં પ્રશસ્ત નેત્રોમાં કુસુમની એ મૃતપ્રાયઃ દુઃસ્થાવસ્થાએ ઉષ્ણશ્રુના જ્ઞેને લાલાશ ખાળી નાખીને એકાએક શમરસ પુરી દીધો !

એકીટશે કુસુમની જ દેહચિંતામાં મગ્ન એવા તે મનસુખે એ પ્રસંગથી તો અત્યંત ઝડાડી અને પરમ દુઃખિતા જ્ઞેન વાસંતીનો સત્વર પત્તો મેળવવાની તીવ્રતર જ્ઞાસાને ય દાખીને તૂટને માટે તો કુસુમની જ સારવારમાં રોકાઈ જવાનો નિશ્ચય કરી દીધો !

એ પછી તો એ વ્રતધારી મનસુખે, અસંખ્ય અપકાય જીવોની કિલામણાથી કમકમતા દૃઢચે નજીકમાં જ વહેતી ત્રિવેણી નદીનાં સચિત્ત પણ જગથી કિલ્લત કપડાંવડે કુસુમના મૂંછિત દેહ ઉપર સુક્ષ્મ જલ છટકાજ, અને વચ્ચાંચલવડે મંદમંદ પવન પ્રચાર સતત જારી રાખ્યાં.

તથાપ્રકારની સુશ્રુષા બાદ કુસુમને આંશિક ચેતનવંત બાળીને-‘વાસંતીની. સાર માટે સત્વર હોટ દેવાની ઉચકતાપૂર્ણ દૃઢ્યશાન્ત અનુભવવાને પરિણામે’ કુસુમના શિથિલ અંગપ્રતિ એકીટશે દષ્ટિ ટેકાવીને કુસુમની દેહચેષ્ટાને, સમયે સમયે ટગર ટગર નીહાળતો તપસ્વી મનસુખ જ્યાં સામાન્ય પણ વિશ્રાંત લે છે, ત્યાં તો સૂર્યાસ્ત થયા બાદ થોડી જ વારમાં સામેથી પાંચ છ પેસેન્જર લઈને પોતાના તરફ વેગે ઘસી આવતી એક ઘોડાગાડીને મનસુખે ફર ફર દીડી.

ક્ષણવાર ધારી ધારીને એ ગાડીનાં પાત્રોને જોતાંતેમાંની જૂજ વ્યક્તિઓને તો એ તીક્ષ્ણ અને ચપળ નેત્રધારી મનસુખે સત્વર ઓળખી લીધી. અને તેથી ત્રણ ત્રણ દિવસની લુધા અને તૃષાથી પણ કલાન્ત બનેલો મનસુખ રહ્યાંસહ્યાં પણ દેહબળને આત્મબળે જ એકત્ર કરી લઈને, અસ્વસ્થ કુસુમને નહિં જ છોડવાની ભાવના છતાં આત્મરક્ષાર્થે તેને એ ભયંકર આગ્રવનમાં જ છોડી દેવાની ફરજમાં મૂકાઈને ત્રિવેણી નદીના ગાઢ જલમાં એકાએક કૂદી પડ્યો ! અત્ર વાચકને એ શંકા સ્વાભાવિક થશે કે આગંતુકો તરફથી મનસુખને એવો શો ભય હશે ? પણ એ વાત અવસરે જણાવશું.

પ્રાણાઘાત સમા અંપાપાતરૂપ દુઃસાહસનો અમલ કરતા મનસુખને આવતી ગાડીના જનોએ પણ ધારીને જોઈ લીધાની સાથે તો તેઓ તરફથી ગાડીવાનને ગાડી વેગે મારી મૂકવાનો ઇસારો થતાંને વેંત ગાડીવાને પણ ગાડીને મારતેઘોડે પલવારમાં જ કુસુમ પાસે ખડી કરી દીધી !

તેટલામાં તો સોમચંદ શેઠ, મગનલાલ, હિંમતચંદ્ર, પરમાનંદ અને મણિચંદ્ર વિગેરે એ ગાડીમાંથી ટપોટપ નીચે કૂદી પડ્યા; એટલું જ નહિં પણ કુસુમના એ મુછિત દેહને ચોમેરથી ઘેરી વળ્યા. રાત્રિમાં પલટાઈ જવાની તૈયારી કરતા દિવસની જળાંખખાવસ્થામાં એ સહુ આગંતુકોને, ‘આ કોણ ?’ એવી થયેલી શંકાના નિવારણાર્થે એ સહુએ કુસુમને ઓળખી કાઢના ખડે-પગે ભૂંમ ઉપર બેસી જવાની ફરજ પડી.

[૩૧૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

સહુએ ધારી ધારીને જોતાં જોતજોતામાં તો કુસુમને ઓળખી કાઢ્યો. કુસુમને મૃતપ્રાયઃ નિહાળીને એ સહુને ધ્રાસકો પડ્યો ! તેઓ સસંભ્રમ પોકારો ઉઠ્યા કે હ-હા, આ તો આપણો પરમસ્નેહી કુસુમ છે કુસુમ. આ આપણો વ્હાલો બન્ધુ એકલો હોવાનો લાલ લઈને ધર્મીષ્ઠતાના ડોળવાણ મનસુએ વિષાદિના પ્રયોગવડે આ ભલા મિત્રને ખચિત હણ્યો લાગે છે ! સોમચંદભાઈ ! જોયો આ તમારો કહેવાતો ધર્મીષ્ઠ મનસુખ ?

અમારા હૈયાં તો આવા અનેક ધર્મઢોંગી-ઓની ઢોંગકસોટીમાંથી પસાર થવાવડે આવા જ અનુભવોથી ઘડાઈ જવાને જ લીધે એ કહેવાતા ધર્મીઓના અવિધાસુ બન્યા છે ! આવા ધર્મ-ધૂત્તા, મહાન્ દંભી ઠગો હોઈને જગતને શ્રાપ-રૂપ જ છે; એમ તેથી જ અમોએ નિર્ધાર કર્યો છે. અને તેથી જ એ પાખંડીઓને ચેનકેનાંપિ અમારે ખુદલા કરવા પડે છે.

સોમચંદ શેઠ ! આપને હજી પણ અમો આગ્રહપૂર્વક વિનંતિ કરીએ છીએ કે આત્માનું હિત ધ્યેયતા હો તો આ ઢોંગીઓ પ્રતિ અધશ્રધ્ધાળુ ન રહો ! ધર્મઠગોની પ્રચંડ પાપવીલાથી બચી છૂટવા આપના પુત્રનું જ આ અનાચરણીય દૃષ્ટાંત આપને બસ થવું ઘટે, આપના જેવા જગપ્રસિદ્ધ દયાવંત અને ભદ્રિક આત્માઓ આવા દામ્ભિકોની પ્રપંચજાળમાંથી સત્વર બચો, એવી જ અમો તો પરમકૃપાળુ પરમાત્માને પ્રાર્થના કરીએ છીએ. વિશેષમાં અનેક ભદ્રિક જનોના હિતાર્થે એમ પણ આપને વિનવીએ છીએ કે, આર્ય-સંસ્કૃતિના પણ ઓઠાંતળે ધર્મના અખાડા ખેલતા ધર્મશુરુઓને અને તદ્દાશ્રિત ધર્મને પણ હવે તો જાગૃત થઈને મૂળમાંથી જ ઉખેડી નાખવા અમને મજબુત સાથ આપીને જતી

જીંદગીએ તો આત્માનું સાર્થક કરી લેવા કૃપા કરો ! એ મુજબ પરમાનંદનું વકતવ્ય પુરું થયે સતે-

ભાઈ પરમાનંદ ! મારા પોતાના જ ધર્મ-ત્મા ગણાતા પુત્રનું આ નિંદ્ય કૃત્ય જોયા પછી તો તારું સમસ્ત કથન યથાર્થ જ માન્ય છે. તમારા વર્ગને સાથ આપવાને બદલે આજ સુધી મેં કદર્થનાપૂર્વક જે સતત પ્રતિકાર જ કર્યો તે હવે મારા હૃદયમાં તીક્ષ્ણ છુરીની જેમ ભોંકાય છે ! અને તેથી હું જેદપૂર્વક કહું છું કે હું પૂર્ણ ઠગાયો છું. મેં ખરેખર આત્મવંચના જ કરી. વિશેષ શું કહું ? ભદ્રિક આત્માઓના પરમ ઉપકારી એવા તમેને, આજથી તન, મન અને ધનથી પણ હું તમારે આધીન રહીને ધર્મઠગોને ઉઘાડા પાડવા મારાથી બનતું કરવાનું અમોઘ વચન આપું છું. તમેને ધર્મના દ્વેષી જ ગણીને અઘાપિ મારાથી જે જે કદર્થના-અપભ્રાજનાદિ કરાયાં છે, આશા છે કે તે દરેકની હવે તો મને માફી જ મળશે: પોતાના ધર્મ-નિષ્ઠ પુત્રને પણ, દુર્ભાગ્યે પાખંડીઓની પ્રપંચ જાળમાં ફસી પડેલા સોમચંદ શેઠ-પ્રચંડ પાપ-નિષ્ઠ સમજવાના દુષ્કર્મો દયાધીન અવસ્થામાં કમકમિતપણે કંપી ઊઠીને ઉપર મુજબનું સાહસિક બોલી બોલ્યા !

સોમચંદ શેઠ કેાણુ ?

સોમચંદ શેઠ, એ આપણી કથાના નાયક મનસુખના ગર્ભશ્રીમંત પિતા હતા. તેઓ એક સદાચારી ઝવેરી કુટુંબના જગવંચ્યાત ધર્મવીર હતા. ધર્મપ્રિય કુટુંબના સુશિક્ષણ તળે તેઓએ પોતાનું ચાલીશક વર્ષ સુધીનું જીવન ધર્મરસપાનમાં તરબોળ કર્યું હતું. આશયે આતિ નિર્મળ અને સ્વભાવે પરમ શાન્ત હતા. વર્ત-

પ્રભુ મહાત્મીરે મોહમસ્ત જગતને ત્યાગધર્મ જ કેમ આપ્યો ? [૩૧]

માનમાં તેઓ પાંસઠ વર્ષ લગલગ વટાવી ગયા હતા. તો પણ આજના એક નવજુવાનને પણ નીચું જોવાડે તેવો તેમનો ભરાવદાર અને આકર્ષક દેહાર પ્રેક્ષકને હેરાત પમાડતો હતો. કહેવાની જરૂર નથી કે એ અવસ્થામાં પણ તેઓ અતીવ સશક્ત હતા. તેનું મુખ્ય કારણ તો પૂર્વપુણ્યનો મજબુત સંચય જ લેખાય, છતાં ય તેમાં અશનપાનાદિની નિયમિતતા પરિમિતતા અને અવસરે પ્રાપ્ત હરકોઈ વસ્તુમાં મનાતી સંતુષ્ટતા વિગેરે મોખરે આવી જતાં !

પોતાના પુણ્યનો એટલો તો જખખર પ્રાગ-ભાર હતો કે ચાલીશ વર્ષની વયે પહોંચનાં સુધી તો એકધારું જ ધર્મીજીવન : જીવી શકયા હતા ! અર્થાત્ ત્યાં સુધી તો ધર્મને અધર્મ સમજનાર વર્ગનો જૈન જગતમાં અવાજ જ દુર્લભ હતો ! એ અરસામાં ઇતર વર્ગ પણ ત્યાગ-ધર્મ પ્રતિ આદરવાળો હોઈને ત્યાગી આત્માઓનાં બહુમાન કરતો; જેથી કરીને પણ એ સોમચંદ શેઠનું જીવન ધર્મથી અંશે ય સ્પર્શિત થવા પામ્યું ન હતું ! તેથી પણ એ સદ્ભાગી શેઠની શ્રદ્ધા સદ્ધર્મપ્રતિ પ્રતિદિન વધુ ગાઢ અને નિર્મળ બની હતી.

પરમ સત્ય ટેકી સોમચંદ શેઠ, ‘ચહાય તેવા વિકટ સંયોગોમાં પણ સત્ય નહિ તજનાર એકા છે’ એવી, ધર્મપથે ગમન કરતાં આવી પડેલા અનેક વિકટ સંયોગોમાં પણ સત્ય-રૂપી અસિધારથી રંચમાત્ર નહિ ડગેલા શ્રી સોમ-ચંદ શેઠે જગતભરના વિદ્રહ હૈયામાં પોતાના અખંડ સોનેરી જીવનવડે ઊંડી છાપ પાડી હતી. દીનતાને જગતભરમાંથી દેશવટો દેવાની બુદ્ધિએ હરકોઈ વસ્તુના પ્રદાનમાં પણ તેઓ સમર્થ દાનેશ્વરી હતા ! સદાચારના તો એ મૂર્તિમંત સ્થંભ હતાં ! ગર્ભશ્રીમંત હોવા છતાં ય તપધર્મનું અત્રૂટ

આસેવન કરનાર તપસ્વી તરીકે ય એ શ્રેષ્ઠી પ્રખ્યાત હતા ! કિંબહુના ! એ શ્રેષ્ઠીએ, પોતાના શ્રી જિનધર્મવાસિત સુકોમળ હૃદયકમળનું અધિ-રાજ્ય મુખ્યત્વે-મૈત્રી, પ્રમોદ, કારુણ્ય અને માધ્યસ્થભાવનાને જ સુપ્રત કયું હતું !

સર્વહિંગવ્યાપિની ખ્યાતિને વરેલા એ શ્રેષ્ઠી-વર્ચનું અનેક ભૂષિત અને અધિકારી વર્ગોનાં મહાંધ હૃદયો ઉપર પણ સુસામ્રાજ્ય હતું. ધર્મીત્માને કોણ વશ ન હોય ? ઉભય લોક હિતકર શ્રી દેવ, શુરુ અને ધર્મ સંબંધી કોઈ પણ કાર્યમાં એ શ્રેષ્ઠીનો સદા-સર્વદા ત્રિકરણયોગે જ સર્વાધ અને સર્વોત્તમ ફળો હોતો.

પુણ્યવાન શ્રી સોમચંદ શ્રેષ્ઠીની અવસ્થાના ચાલીશક વર્ષ બાદ સમાજમાં એક એવો વર્ગ ઉત્પન્ન થયો, કે જે ધર્મને અધર્મ, સદાચારને દુરાચાર, ભક્ત્યને અભક્ત્ય, પેયને અપેય, નીતિને અનીતિ, માનવા લાગ્યો.

એ વર્ગે ક્રમે પોતાનું ઝુંડ કેળવતા જઈને અનેક સ્થળે ભાષણો અને લેખોદ્ધારો પણ ઉપરોક્ત સદ્વસ્તુઓને આવરી જ નાખીને તેને સ્થાને સર્વ અસદ્વસ્તુઓની સ્થાપના કરવા માંડી ! સદ્ધર્મી અને સદાચરણીય પુરુષો ઉપરનો આદર તો પણ લોકોમાં ચત્કિચિત્ત ઓછો નહિ થતો જોઈને ખૂબ જ અકળાયલા એ વર્ગે એ પછી તો સદ્ધર્મી અને સદ્ધર્મ, સદા-ચરણીય અને સદાચરણને જગતમાંથી ચેનકેન ઉતારી પાડવા જ અખાડા કરવા માંડ્યા ! તે તે વ્યક્તિ અને વસ્તુઓની બદબોધ કરવા તદ્દન કાલ્પનીક અને અબુજાજતા પણ આરોપો મુકીને પવિત્ર પાત્રો અને પદાર્થો ઉપરથી લોકોની શ્રદ્ધાના પાયા જ હચમચાવવા લાગ્યા !

આ વસ્તુ ધર્મીત્મા સોમચંદ શેઠથી સહી ન જવાથી તે વર્ગને જ્યાં જ્યાં રંજડ કરીને

[૩૧૨]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અધર્મ ફેલાવતા દેખે-જાણે, ત્યાં ત્યાં તેની સર્વ પ્રકારે ખખર લઈને ઉભી પૂછડીએ જ નસાડી મુકીને અવાચક બનાવવાના જ કાર્યમાં એ પછી તો અહોનીશ રક્ત રહેવાના નિર્ધાર ઉપર આવ્યા હતા. એ નિર્ધારના પરિણામે તે શ્રેષ્ઠીએ તે વર્ગમાંના ધર્મ અને ધર્મીઓની કદરૂપ કરનાર કેટલાએકને અનેકવાર જોલના સળીયા પાછળ પશુ ધકેલ્યા હતાં !

આથી સમસ્ત અધર્મી વર્ગ તે શ્રેષ્ઠીથી થર-થર કંપતો હતો ! અને તેથી જ એ વર્ગના કેટલાક આગેવાનો ઉપર ઉપરથી સોમચંદ શેઠનો સંપર્ક સાધી રાખીને જ પોતાનો મત અંશે પણ ચલાવી શકાશે એવી ચોક્કસ માન્યતાવાળા બન્યા હતા. અને તેથી શેઠશ્રી સાથે આનંદની વાતો કરતાં જઈને કદી કદી હાસ્યમાં પોતાનો જ મત સાચો હોવાનો તેઓ ઉપરછળે પ્રમોદિત આશ્રહ કરી લેવામાં સફળ થતા હતા. કારણ કે એ વર્ગનું માનસ, મનથી ચોક્કસ જાણતા જ હોવા છતાં ધર્મનિષ્ઠ સોમચંદ શેઠ પ્રસંગ વિના તેઓ પ્રતિ કડવાશ કે કટુવચન વાપરીને વિરોધાભાસ પણ કરવામાં અદ્યપ્ત લાભ માનતા જ નહિં હોવાથી તેવાઓનું ચક્રાતક્ષ વક્તવ્ય પણ સાંભળીને ગળી જતા હતા !

એ લોકોની ઉલટી પણ વાતોને નિરૂત્તરપણે જ સાંભળતા જોઈનેય, એ નવા વર્ગના આગેવાનોને તો અવનવી ઉપજાવી કાઢેલી કુમે અનેક વાતો તે શ્રેષ્ઠીને કાને અડાવાવવાનો પ્રસંગ તો મળી જ રહેતો ! એ એમને તો પરમ આનંદનો જ વિષય હતો.

પોતાના મકાનમાં નિર્જન સ્થળે શ્રી સોમચંદ શેઠ ગમગીન ચહેરે લમણે હાથ ટેકાવીને આજે ઉઠા વિચારાધીનપણે ઉગ્ર નિશ્વાસા મૂકી રહ્યા છે, તેટલામાં તો મળવાને જ્ઞાને-નવા

ભવ્ય-દર્શન

(ભીમપલાસ અથવા ભેરવી-રાગ)

એક દિને હસતો અટુલો,
ગુરુધ્યાન વિષે વપુભાન ભુલી;
નિર્મળતા સઘળે દિવ્ય હતી,
ઉપમા શી આપું ઉર ખોલી ? ટેક
પછી તે સમયે કુસુમે ઉઘડ્યાં,
નભના ચંદરવે જ્યોતિભર્યાં;
પ્રતિ પુષ્પ વિષે પ્રતિ પાંદડીએ,
વિલસ્યાં મુખડાં મધુ હાસ્યભર્યાં. ૧
ત્યાં ગાલીચા નવ રેશમના,
ના મખમલ કે નવ સુતરતાણા;
તારાવલી જડિત સિંહાસન પર,
વળી દીઠા ગુરુજ અતિ નમણા ૨
ના દેહ હતો એ નારીનો,
ના નરકેરો આકાર ધરે;
પણ મમ હૃદયે ઉલ્લાસ થયો,
ગુરુદર્શનથી જે સમીપ તરે. ૩
આનંદ થયો અતુલિત હૃદયે,
જે શબ્દ વદ્યા ગુરુજ મુખથી;
પરમાનંદે બસ મસ્ત બન્યો,
ઉરમાં ઓંકારની ધૂન મચી. ૪
પછી શાન્તિ દિવ્ય ઉરે પ્રસરી,
ના હર્ષતણી દીસતી સીમા;
હેમેન્દ્રતાણાં ઉરદાર ખુલ્યાં,
પધરાવી રૂડી ગુરુની પ્રતિમા. ૫
સ્થિતિ,

મુનિ શ્રી હેમેન્દ્રસાગરજી મહારાજ.

વર્ગના આગેવાન મગનલાલ, હિંમતચંદ્ર, પરમાણુદ અને મણિચંદ્ર સોમચંદ શેઠના આવાસમાં એકાએક પ્રવેશ કર્યો.

ચાલુ-

શ્રી મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં બિરાજમાન વીશ વિહરમાન જિનેશ્વરના
પત્રિત્ર નામો તથા માતાપિતા, સ્ત્રી, આયુષ્ય, લંછન વગેરેનું

જાણવા યોગ્ય વર્ણન.

[દરેક જૈનશાળાઓમાં ધણે ભાગે ભરતક્ષેત્રમાં ચોથા આરામાં થયેલા શ્રી આદિનાથ પ્રભુ વગેરે ચોવીશ ભગવંતોના માતાપિતા, નગરી વગેરે વર્ણનો અભ્યાસમાં આવતા હોવાથી તેઓ તેમજ અન્યને પણ તે વ્યાખ્યાનદ્વારા કે વાચનવડે જાણવામાં આવેલા હોય, પરંતુ અત્યારે વિહરમાન શ્રી સીમંધરસ્વામી વગેરે વીશ પરમાત્માની નીચે લખેલી હકીકતો પણ જાણવા જેવી તેમજ જૈનશાળાઓમાં આલક-આલિકાઓને શિખવવા જેવી હોવાથી લેખ તરિકે નીચે પ્રગટ કરીએ છીએ-સંપાદક]

૧. સીમંધરસ્વામી ૧. જંબૂદ્વીપના મહા-
વિદેહ ક્ષેત્રમાં થયા. ૨. આઠમી પુષ્કલાવતી વિજય.
૩. પુંડરીગિણી નગરીમાં જન્મ્યા. ૪. શ્રેયાંસરાજ
પિતા. ૫ સત્યકી માતા ૬. વૃષભત્રાંછન ૭. રક્ષમણી
સ્ત્રી. ૮. સુવર્ણ વર્ણદેહ ૯. પાંચસે ધનુષ્ય દેહમાન
૧૦. ચોરાશી લાખ પૂર્વનું સર્વ આયુષ્ય. ૧૧.
તેમાં ૨૦ લાખ પૂર્વ કુંવરપણે રહ્યા. ૧૨. ત્રેસઠ
લાખ પૂર્વ રાજ્ય ભોગવ્યું. ૧૩ એક લાખ પૂર્વ
ચારિત્ર. ૧૪. એકસો કોડ સાધુઓનો પરિવાર.
૧૫. દશ લાખ કેવલીનો પરિવાર.

૨. સ્ત્રી યુગમંધરસ્વામી ૧. જંબૂદ્વીપના મહા-
વિદેહ ક્ષેત્રમાં થયા. ૨. નવમી વપ્રવિજય. ૩. વિજ-
યાપુરી નગરી. ૪. સુદહરાજ પિતા. ૫. સુતારા માતા.
૬. જન્મલંછન. ૭. પ્રિયમંગલા સ્ત્રી. ૮. શેષ આઠ
મોલ પૂર્વવત.

૩. આહુસ્વામી ૧. જંબૂદ્વીપના મહાવિદેહ
ક્ષેત્રમાં થયા. ૨. ચોવીશમી વત્સવિજય. ૩.
સુસીમાપુરી નગરી. ૪. સુગ્રીવ રાજ પિતા.

૧. હાલ વિહરમાન વીશ તીર્થંકરો મહાવિદે-
હમાં કેવલી તરીકે વિચરે છે, પણ થયા એ ભૂત-
કાલનું વચન જન્મને આશ્રયી સમજવું.

૨. આવતી ચોવીશમાં મોક્ષે જશે.

૫. વિજયા માતા ૬. મૃગલંછન ૭. મોહની સ્ત્રી
૮. શેષ પૂર્વવત.

૪. સુખાહુ સ્વામી ૧. જંબૂદ્વીપના મહા-
વિદેહ ક્ષેત્રમાં થયા. ૨. પચીશમી નલિનાવતી
વિજય. ૩. અયોધ્યા નગરી. ૪. નિષધરાજ પિતા.
૫. ભુનંદા માતા. ૬. કપિલંછન ૭. કિંપુરીસા
સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત.

૫. સુજાત સ્વામી ૧. પૂર્વધાતકી ખંડ
૨. આઠમી પુષ્કલાવતી વિજય. ૩. પુંડરીગિણી
નગરી. ૪. દેવસેન રાજ પિતા. ૫. દેવસેના માતા
૬. સૂર્યલંછન. ૭. જયસેના સ્ત્રી. ૮. શેષ પૂર્વવત.

૬. સ્વયંપ્રભ સ્વામી ૧. પૂર્વધાતકી ખંડ
૨. નવમી વપ્રવિજય. ૩. વિજયાપુરી નગરી. ૪.
કીર્તિગજ રાજ પિતા ૫. મંગલા માતા ૬. ચંદ્ર-
લંછન ૭. પ્રિયસેના સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત.

૭. ઋષભાનન સ્વામી ૧. પૂર્વધાતકી ખંડ.
૨. ચોવીશમી વચ્છવિજય ૩. સુસીમાપુરી નગરી
૪. કીર્તિધર રાજ પિતા ૫. વીરસેના માતા ૬.
સિંહલંછન ૭. જયાવતી સ્ત્રી. ૮. શેષ પૂર્વવત.

૮. અનંતવીર્ય સ્વામી ૧. પૂર્વધાતકી
ખંડ ૨. પચીશમી નલિનાવતી વિજય ૩. અયોધ્યા
નગરી ૪. મેઘરથ રાજ પિતા. ૫. મંગલાવતી

૩૧૪]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

માતા. ૬. ગજલંછન ૭. વિજયાવતી સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૯. સૂરપ્રભસ્વામી ૧. પશ્ચિમ ધાતકીખંડ. ૨. આઠમી પુષ્કલાવતી વિજય. ૩. પુંડરીગિણી નગરી ૪. વિજય રાજા પિતા ૫. વિજયા માતા ૬. ચંદ્રલંછન ૭. નંદસેના સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૦. વિશાલપ્રભ સ્વામી ૧. પશ્ચિમ ધાતકીખંડ ૨. નવમી વપ્રવિજય ૩. વિજયાપુરી નગરી ૪. શ્રી નામરાજા પિતા ૫. ભદ્રા માતા ૬. સૂર્યલંછન. ૭. વિમલા સ્ત્રી. ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૧. વજ્રધર સ્વામી ૧. પશ્ચિમ ધાતકીખંડ ૨. ચોવીશમી વત્સવિજય ૩. સુસીમાપુરી નગરી ૪. પદ્મરથ રાજા પિતા ૫. સરસ્વતી માતા ૬. શંખલંછન. ૭. વિજયાદેવી સ્ત્રી. ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૨. ચંદ્રાનન સ્વામી ૧. પશ્ચિમ ધાતકીખંડ ૨. પચીશમી નલિનાવતી વિજય ૩. અયોધ્યા નગરી ૪. વાલ્મિકિ રાજા પિતા ૫. પદ્માવતી માતા ૬. વૃષભલંછન ૭. લીલાવતી સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૩. ચંદ્રબાહુ સ્વામી ૧. પૂર્વ પુષ્કરાદ્ ૨. આઠમી પુષ્કલાવતી વિજય ૩. પુંડરીગિણી નગરી ૪. દેવાનંદ રાજા પિતા ૫. રેણુકા માતા ૬. કમલલંછન ૭. સુગંધા સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૪. ભુજંગ સ્વામી ૧. પૂર્વ પુષ્કરાદ્ ૨. નવમી વપ્રવિજય ૩. વિજયાનગરી ૪. મહાવલ રાજા પિતા ૫. મહિમા માતા ૬. કમલલંછન ૭. સુગંધસેના સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૫. ઇન્દ્રસ્વામી ૧. પૂર્વ પુષ્કરાદ્ ૨. ચોવીશમી વત્સવિજય ૩. સુસીમાપુરી નગરી ૪. ગજસેન રાજા પિતા ૫. પશોન્નવલા માતા ૬. ચંદ્રલંછન ૭. ભદ્રાવતી સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૬. નેમિપ્રભ સ્વામી ૧. પૂર્વ પુષ્કરાદ્ ૨. પચીશમી નલિનાવતી વિજય ૩. અયોધ્યા નગરી ૪. વીરભદ્ર રાજા પિતા ૫. સેનાવતી માતા ૬. સૂર્યલંછન ૭. મોહની સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૭. વીરસેનસ્વામી ૧. પશ્ચિમ પુષ્કરાદ્ ૨. આઠમી પુષ્કલાવતી વિજય. ૩. પુંડરીગિણી નગરી ૪. ભૂમિપાત્ર રાજા પિતા ૫. બાનુમતી માતા ૬. વૃષભલંછન ૭. રાજસેના સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૮. મહાભદ્ર સ્વામી ૧. પશ્ચિમ પુષ્કરાદ્ ૨. નવમી વપ્રવિજય ૩. વિજયાપુરી નગરી ૪. દેવસેન રાજા પિતા ૫. ઊમા માતા ૬. ગજલંછન ૭. સૂરિકંતા સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૧૯. દેવયશા સ્વામી ૧. પશ્ચિમ પુષ્કરાદ્ ૨. ચોવીશમી વત્સવિજય ૩. સુસીમાપુરી નગરી ૪. સંવરભૂતિ રાજા પિતા. ૫. ગંગાવતી માતા ૬. ચંદ્રલંછન ૭. પદ્માવતી સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

૨૦. અજિતવીર્ય સ્વામી ૧. પશ્ચિમ પુષ્કરાદ્ ૨. પચીશમી નલિનાવતી વિજય. ૩. અયોધ્યા નગરી ૪. રાજપાલ રાજા પિતા ૫. કનકાવતી માતા ૬. શંખલંછન ૭. રત્નમાળા સ્ત્રી ૮. શેષ પૂર્વવત્.

વર્તમાન સમાચાર.

**આ સભાનો ૪૫મો વાર્ષિક મહોત્સવ
અને ગુરુજયંતિ.**

અત્રેની શ્રી જૈન આત્માનંદ સભાનો ૪૫મો વાર્ષિક મહોત્સવ જેઠ શુદ્ધ ૭ સોમવાર તા. ૨-૬-૪૧ના રોજ હોવાથી સવારના નવ કલાકે સભાના મકાનમાં પ્રભુ પધરાવી પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી. જ્યોત્સ્ના આર વાગે વોરા હડીસંગભાષ ઝવેરચંદ તરફથી સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું, તેમજ ન્યાયાંબોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસુરીશ્વરજી મહારાજની જયંતિ પ્રસંગે જેઠ શુદ્ધ ૮ મંગળવાર તા. ૩-૬-૪૧ના રોજ સભાના સભાસદોએ સિદ્ધાચળજી જઈ રાધનપુરનિવાસી શેઠ મોતીલાલ મૂળજીભાષ હા. શેઠ સકરચંદભાઈ તરફથી સવારના શ્રી સિદ્ધાચળજી ઉપર પૂજા ભણાવી, શ્રી આદીશ્વર ભગવાન, શ્રી પુંડરીકજી, શ્રી દાદાજીના પગલે વિ. ની આંગી રચાવી અને શ્રી પુરબાઈની ધર્મશાળામાં સભાસદોનું સ્વામીવાત્સલ્ય કરવામાં આવ્યું હતું.

મુ'અઈ.

મુ'અઈમાં શ્રી આત્માનંદ જૈન સભા તરફથી ન્યાયાંબોનિધિ જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયાનંદસુરીશ્વરજી મહારાજશ્રીની જયંતિ જેઠ શુદ્ધ ૮ના રોજ ઉજવવામાં આવી હતી.

પંજાબ સમાચાર.

પૂજ્યપાદ આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભ-સૂરીશ્વરજી મહારાજ પોતાની શિષ્ય મંડલી સાથે સ્વાલકોટથી ચૈત્ર વ. ૩ તા. ૧૪-૪-૪૧ સોમવારે વિહાર કરી રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી ઓનરરી મેજસ્ટ્રેટના અંગલે પધારી ધર્મદેશના આપી સ્વાલકોટ જાવણી પધાર્યા. સાંજના વ્યાખ્યાનમાં ઘણા મનુષ્યોએ લાભ લીધો. એથે વિહાર કરી સચેતગઢ

થઈ પાંચમે નયાશહેર પધાર્યા હતા. વ્યાખ્યાનમાં ન્યાયાધીશ વિજેરે ઓફિસર વર્ગ અને નગરજનતાએ સારા પ્રભાણમાં લાભ લીધો. ન્યાયાધીશ આદિની વિનંતિને માન આપી એક દિવસ વધુ રોકાઈ વ્યાખ્યાનનો લાભ આપી આચાર્યશ્રી સાતમે **મીરાં સાહેબ** પધાર્યા અને આઠમની સાંજે જમુશહેરમાં વિનાયક મિશ્રની ધર્મશાળામાં પધાર્યા. ગુજરાંવાલા લાડોર, નારોવાલ, જંડીયાલા, સ્વાલકોટ વગેરેથી પધારેલા સંદેશસ્થો અને શ્રીમાન **કુલચંદજી મોઘા** રેવન્યુર કમીશ્વર કાશ્મીર ગયમેન્ટના ધર્મપત્ની આદિ દર્શનાથ પધાર્યા.

ચૈ. વ. ૯ તા. ૨૦-૪-૪૧નો શુભ દિવસ કાશ્મીરની રાજધાની જમ્મુ શહેરના ઇતિહાસમાં સુવર્ણોક્ષરે અંકિત રહેશે.

૪૫ વર્ષ પછી આચાર્ય ભગવાન પોતાના આંગણે પધારતા હોવાથી જૈન-અજૈન સર્વે જનતામાં ખુશીની-આનંદ-ઉત્સાહની લહેરો ઉછળી રહી હતી.

સવારના સાડાસાત વાગે આચાર્યશ્રીજી સરદાર સુંદરસિંહજીની ધર્મશાળાએ પધાર્યા.

અહિં જમ્મુ શ્રી સંઘ, યહારથી પધારેલા ભાઈઓ અને નગરનિવાસી અજૈન અંધુઓએ અપૂર્વ સામૈયું કર્યું હતું.

આચાર્યશ્રી સુંદરસિંહજીની ધર્મશાળાથી સાડા આઠ વાગે સામૈયા સાથે નીકળી શહેરના મુખ્ય મુખ્ય બજારોમાં થઈ એક વાગે દીવાન જવાલા-સાહેબના મંદિરે પધાર્યા.

દીવાન સાહેબના મંદિરના વિશાળ મેદાનમાં મંડપ બાંધવામાં આવેલ હતો. લાઉસપીકર આદિની સુંદર વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી હતી.

સ્વાલકોટના રાયસાહેબ લાલા કર્મચંદજી ઓન.

[૩૧૬]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મેજરટેટની અધ્યક્ષતામાં વિરાટ સભા ભરવામાં આવી. સામૈયામાં અને સભામાં અધિકારીવર્ગ, વિદ્વાનવર્ગ અને નાગરીકોની હાજરી ખાસ ધ્યાન ખેંચનારી હતી.

મંગલાચરણ થયા બાદ જમુ શ્રી સંઘ અને જમુનગરનિવાસીઓ તરફથી અભિનંદનપત્રો આચાર્ય શ્રીજીને અર્પણ કરવામાં આવ્યા. આચાર્યશ્રીજીએ મધુર ધ્વનિથી ગૃહસ્થોના પટ્ટકર્તાવ્ય વિષય પર સંક્ષિપ્તમાં સુંદર ઉપદેશ આપ્યો હતો. ટાઇમ ઘણો જ થઈ જવાથી બપોરથી સભા મોકુફ રાખવામાં આવી.

રાતના આઠ વાગ્યે બાપુ અનંતરામજી વકીલ અધિક્ષતા શ્રી આત્માનંદ જૈન ગુરુકુળ, પંચગતી અધ્યક્ષતામાં વિરાટ સભા ભરવામાં આવી. માનવ-મેદની ૧૫૦૦૦ હજાર જેટલી એકત્રિત થઈ હતી. વિદ્વાનોના ભાષણો વગેરે થતાં રાતના આરવાગે સભા વિસર્જન થઈ.

ચૈ ૧૦ ૧૦ તા. ૨૧-૪-૪૧. સોમવારે સવારના સાડાસાત વાગે પંડિત અનંતરામજીની અધ્યક્ષતામાં સભા થઈ. આચાર્યશ્રીજીએ કુલંદ અવાજે આત્મા-પરમાત્મા અને કર્મ વિષયક ઘણું જ મહત્વશાળી વ્યાખ્યાન આપ્યું હતું. ૧૧ વાગે જયનાદોની સાથે સભા વિસર્જન થઈ.

બપોરે ૩૩ વાગે બાપુ તેજરામજી ગવર્નર કાશ્મીરની અધ્યક્ષતામાં સભા થઈ. તે વખતે આચાર્યશ્રીજીએ આત્મા સાથે કર્મને સંબંધ વિષય પર ભાવવાહી-પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાન આપ્યું. ૭ વાગે સભા વિસર્જન થઈ.

ભજનમંડલીઓને અને બીજા ભજનિકોને સોના-ચાંદીના મેડલો આપવામાં આવ્યા હતા.

આચાર્યશ્રીજીનો ઉતારો લાલા કાશીરામજી રયાનકવાસી જૈનના મકાનમાં રાખવામાં આવ્યો હતો.

આચાર્યશ્રીજીના મનોહર પ્રભાવશાળી વ્યાખ્યાનો દરેક જાતના વિશાળ હોલમાં ચાલુ હતા.

વ્યાખ્યાનમાં દીવાન સાહેબ, રેવન્યુ કમીશ્નર કૂલચંદજી મોઘા, અનંતરામજી વકીલ વિગેરે વિગેરે ઓફિસરવર્ગ અને વિદ્વાનવર્ગ, લાલા કાશીરામજી વિગેરે નગરના અગ્રગણ્યો સારા પ્રમાણમાં લાભ લઈ રહ્યા હતા.

આચાર્યશ્રીજી થોડા દિવસની અંતે સ્થિરતા કરી સંખતરા-નારોવાલ તરફ વિહાર કરશે.

સંપ.

ફરીદકોટના લાલા નરપતરાય-મીરજીલાલ, આ બંને સગા ભાઈઓમાં વૈમનસ્ય ચાલતું હતું તે આચાર્યશ્રીજીના પ્રતાપથી મટી ગયું અને સંપ થયો છે.

જૈનાચાર્ય શ્રીમદ્વિજયવદ્ભક્ષુશ્રીજી મહારાજ કાશ્મીરની રાજધાની જમ્મુશહેરમાં જૈનધર્મને ડંકો વગાડી આનંદોત્સવ ઉજવી હજારો માણસોને પ્રતિબોધ આપી વૈ. શુ. છૂટના દિવસે વિહાર કરવાના હોવાથી પાંચમના દિવસે વ્યાખ્યાનંતર સનાતન ધર્મ હાઈરિફલ તરફથી આચાર્યશ્રીજીને અભિનંદન પત્ર આપવામાં આવ્યું અને બપોરે દહેરા-સરમાં રેવન્યુ કમીશ્નર ગવર્મેન્ટ કાશ્મીર, શ્રીમાન્ કૂલચંદજી મોઘાના તરફથી પૂજા ભણાવવામાં આવી. પૂજા ભણાવવા માટે ગુજરાંવાલાથી ખાસ ટોળી ખેલાવવામાં આવી હતી જેથી ખૂબ ઠાઠ જામ્યો હતો.

છૂટે સવારના ૭ વાગે આચાર્યશ્રીજીએ ભગવાન શ્રી મહાવીરસ્વામીજીના દર્શન કરી વિહાર કર્યો. વિહારના સમયે શ્રીમાન્ મોઘાજી આદિ અધિકારી-વર્ગની હાજરી ધ્યાન ખેંચનારી હતી. ગુજરાંવાલા, જમ્મુશહેર આદિના ઘણા બંધુઓ સત્તવારી ગામ સુધી સાથે આવ્યા હતા અને શ્રીમાન્ મોઘાજી સાહેબના ધર્મપત્ની પોતાના પુત્રપુત્રીઓ સાથે મોટરદારો બે વખત દર્શન કરવા આવ્યા હતા.

સત્તવારીથી વિહાર કરી વિસના, હરિયાલ, હફતાલ, નખનાત્ર, જંડીયાત્રા, જદરવાલ, ધર્મથલ આદિ ગ્રામોમાં ધર્મોપદેશનો ઘોષ વહેંચાવતા વૈ. શુ. ચૌદશે સંખતરા પધાર્યા. અહીંની તમામ જન-

વર્તમાન સમાચાર.

[૩૧૭]

તાએ આચાર્યશ્રીજીનું સુંદર ભાવભીતું સ્વાગત કર્યું. આચાર્યશ્રીજીના માનમાં કસાઈ લોકોએ ફુકાનો ખંધ રાખી. સામૈયા સાથે ગામમાં ફરી શ્રી ધમનાથ પ્રભુના દર્શન કરી લાલા બેલીરામજી દીનાનાથજીના તબેલામાં પધારી દેશના આપી અહીં જ ઉતારો રાખ્યો. સખતરા અને નારોવાલની ભજનમંડલીઓએ ભજનોની ધૂમ મચાવી મૂકી હતી. આચાર્યશ્રી દરરોજ વિવિધ વિષયો પર ઉપદેશામૃતનો ઝરો વહેવડાવી રહ્યા છે. હિન્દુ-મુસલમાન-શીખ વિગેરે તમામ લોકો ઉપદેશામૃતનો લાભ લે છે.

પૂજ્ય આચાર્યવર્ય શ્રીમદ્વિજયવલ્લભસૂરી-શ્વરજી મહારાજ આદિ સપરિવાર સખતરામાં ઉપદેશામૃતનો પ્રવાહ વહેવડાવી, લાલા અમીચંદના પુત્રો લાલા દેવરાજ અને માર્ટર જ્ઞાનચંદ આ બંને સમા ભાઈઓનો મેળ કરાવી વૈ. વ. નવમીએ વિહાર કરી જશપાલ પધાર્યા. સવારે વિહાર કરવાના હતા પરંતુ વરસાદ વરસવાથી સવારનો વિહાર ખંધ રહ્યો. આથી આખા નગરમાં હર્ષની લાગણી ફેલાઈ ગઈ અને લોકો કહેવા લાગ્યા કે મહારાજશ્રીએ તો અમારી વિનંતિ ન સ્વીકારી પણ પરમાત્માએ તો સ્વીકારી. લોકો વ્યાખ્યાનની તૈયારી કરવા લાગ્યા. નારોવાલ અગીઆરસે પહોંચવાનું નક્કી થઈ ચુક્યું હતું. નારોવાલ સંધે પણ તૈયારી કરી. બહારગામેમાં પંજાબીઓમાં આમંત્રણ પત્રિકાઓ મોકલવાની દીધી હતી. આ વાત ધ્યાનમાં રાખી આચાર્યશ્રીજીએ ઠંડક અને થોડી થોડી વાદળોનો હોવાથી બે વાગ્યે વિહાર કરી દીધો. પંડિત કેદારનાથ શર્મા વિગેરે ધણા અજેન બંધુઓ પણ જશપાલ સુધી સાથે આવ્યા હતા. પંડિત કેદારનાથજીએ ધર્મ વિષય પર સાતસો પાનાનું એક પુસ્તક બતાવ્યું છે તે દરરોજ આચાર્યશ્રીને સંભળાવતા અને આચાર્યશ્રીજીની સૂચનાનુસાર સુધારોવધારો કરતા હતા. દશમીએ નાંમલ પધાર્યા. અહીંથી નારોવાલ નજીક હોવાથી નારોવાલના ભાઈઓ અને બહારથી અંબાલા, અમૃતસર, જંડીયાલા, લાહોર, લુધીયાના, રયાલકોટ-જમ્મુ,

જહેલમ આદિથી પધારેલા ભાઈઓ પણ દર્શનાર્થ આવી પહોંચ્યા હતા. અને ગામના લોકો સરદાર ઝંડાસિંગ, નાથાસિંગ વિગેરે ધર્મચર્ચા કરતા રહ્યા. અગીયારસે સવારે વિહાર કરી શીખાલસા હાઇસ્કૂલમાં પધાર્યા. અત્રેથી શ્રી સંઘની સાથે ગાજતેવાજતે આચાર્યશ્રીજી દેહરાસરની પાસે પધાર્યા. અહીંથી સામૈયું બહુ જ ઠાઠમાઠપૂર્વક મીશન સ્કૂલનું બેન્ડ, ચિરાગબેન્ડ આદિ બેન્ડવાજીઓ અને દ્રીરોજ-પુરથી લાવવામાં આવેલ કાષ્ઠના ઘોડાઓનો સોનેરી રથ વિગેરેથી કરવામાં આવ્યું.

બજારમાં વરઘોડો આવતાં માણસોની ભીડ ઘણી જ વધી પડી હતી. આસપાસના પાંચ પાંચ સાત સાત ગાઉ ઉપરના ગામેમાંથી ઘણાં માણસો વરઘોડો જોવા ઉતરી પડ્યા હતા.

બજારમાં લાલા પંજૂશાહે પોતાની દુકાન પાસે વાસણોનો મનમોહક વલ્લભ ગેટ બનાવ્યો હતો.

હકીમ ગુલામમહમદ અને કમ્બરએમદે આચાર્યશ્રીજી પોતાની દુકાન પાસે પધાર્યા ત્યારે બિભા થઈ સ્વાગતના ગીતો ગાઈ લોકોને રંજિત કરી હતા.

સામૈયું મુખ્ય મુખ્ય બજારમાં ફરી ૧૧ વાગ્યે સ્ટેશન પાસે લાલા પંજૂશાહ જૈન ધર્મશાળા પાસે આવ્યું. અહીં ખાસ મંડપ બનાવવામાં આવ્યો હતો. લાઉડસ્પીકરની વ્યવસ્થા રાખવામાં આવી હતી.

ઉચ્ચાસન પર આચાર્યશ્રીજી બિરાજમાન થયા. રાયસાહેબ લાલા કમચંદજી ઓનરરી માજિસ્ટ્રેટ રયાલકોટની અધ્યક્ષતામાં વિરાટ સભા ભરવામાં આવી હતી.

શ્રી સંઘ નારોવાલ તરફથી લાલા પંજૂશાહે આચાર્યશ્રીના કરકમળોમાં અભિનંદનપત્ર અર્પણ કર્યું.

આચાર્યશ્રીજીએ માનવલવની દુર્લભતા ઉપર સુંદર દેશના આપી. ત્યારબાદ બપોર પછી ફરીથી ૩ થી ૬ વાગ્યા સુધી અને રાતના ૮ થી ૧૧ વાગ્યા સુધી સભાઓ ભરવામાં આવી. પંડિત હંસરાજજી, સૂરી મહમદદીન આદિના મનોહર ભાષણો થયા.

[૩૧૮]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

અપોરની સભાઓમાં આચાર્યશ્રીજીના પ્રભાવ-
શાળી વ્યાખ્યાનો, પંડિત કેદારનાથજી, હંસરાજજી
આદિના મનોહર ભાષણો અને ભજનમંડલીઓના
મનોહર ભજનો ઉપરાંત પંડિત અમરનાથ, પંડિત
ખૂઆદાસ, મારટર ફજલ, દારકાદાસ, વકીલ ગુલામ-
મહમદ વિગેરેના ઘણા જ સરસ ભજનો થયા હતા.
રાતના સભામાં ભજનો ઉપરાંત પંડિત હંસરાજજી
શાસ્ત્રીનું ખાસ પ્રવચન થયું. આથી હજારો માણસો
પર સારો પ્રભાવ પડ્યો. એકંદરે શાસનપ્રભાવના
ઘણી જ સારી થઈ,

આચાર્યશ્રીજી દરરોજ વિવિધ વિષયો પર વ્યા-
ખ્યાન આપે છે. જનતા સારા પ્રમાણમાં લાભ લે છે,

જેઠ શુદ્ધિ અષ્ટમીના રોજ સ્વર્ગવાસી શ્રી
ગુરુદેવ શ્રીમદ્વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજીની જયંતિ અત્રેજ
સમારોહપૂર્વક ઉજવાઈ હતી. [મળેલું]

સુધારો.

ગયા અંકમાં શિયાલકોટના મહાવીર જયંતિ
સમાચારમાં નીચે જણાવેલ હકીકત આપવી રહી
ગઈ હતી જે અત્રે આપેલ છે. જયંતિના દિવસે
ગુજરાંવાલાનિવાસી લાલા જગન્નાથ દિવાન-
ચંદ હુગડના તરફથી બંને ટંકતું સાધર્મિકવાત્સલ્ય
થયું હતું અને લાલા ચરણદાસ મુન્હાણીના તરફથી
ગરિબોને શીરાતું જમણુ આપવામાં આવેલ હતું.

ચર્યાપત્ર અને નમ્ર સૂચના.

તા. ૨૨ મે ૪૧, વર્ષ પાંચમું, અંક દફાના
“ જૈન ટ્રવજ ” પેપરમાં શ્રી જવાહરલાલજી
નાહટાએ હિંદીમાં “૩૦૦ ચેલે હોતે હુવે ભી
ગુરુકી પુસ્તકે આઉટ-પ્રેસ હૈ” એવા મથાળાનો
એક લેખ લખેલ છે. ભાવાર્થ એ છે કે પ્રાતઃસ્મ-
રણીય પૂજ્યપાદ શ્રી વિજ્યાનંદસૂરીશ્વરજી
(આત્મારામજી) મહારાજના સમુદાયમાં હાલ
૩૦૦ મુનિરાજ વિદ્યમાન છતાં તે મહાપુરુ-
ષની કૃતિના જૈનધર્મને પ્રચાર કરવા માટેના
અનેક સુંદર ગ્રંથો પ્રથમ પ્રગટ થયેલ કે
જે હાલમાં પણ મંગી શકતાં નથી તે માટે તે
પૂજ્યપાદના વર્તમાન મુનિરાજોને જૈન બંધુઓ
પાસે ઉપદેશદ્વારા તે પુસ્તકો પ્રકટ કરાવી આપે
મૂલ્યે જૈન સમાજમાં પ્રચાર કરાવવા એમ
ઉપરના લેખમાં સૂચના કરી છે. તે માટે
યોગ્ય સ્થળે સૂચના કરવા એક બંધુનો
પત્ર આવેલ છે. અલગત શ્રી આત્મારામજી
મહારાજશ્રીના શિષ્યસમુદાયની ગુરુભક્તિ

તરિકે ફરજ પણ છે. તે બાબતમાં જણા-
વવાનું કે ત્રણ વર્ષ પહેલાં શ્રી આત્મારામજી
મહારાજનો શતાબ્દિ મહોત્સવ ઉજવવા
મુંબઈમાં પૂજ્યપાદ શ્રી વિજ્યવલ્લભસૂરીશ્વરજી
મહારાજના ઉપદેશથી એક ફંડ શુમારે
પીસ્તાળીશ હજારનું થયેલ છે, તે માટે એક
ટ્રસ્ટબોર્ડ શતાબ્દિ મહોત્સવ વડોદરામાં
ઉજવાયો તે વખતે નીમવામાં આવ્યું છે. તે
ફંડમાંથી વિવિધ સાહિત્ય અને શ્રી
આત્મારામજી મહારાજની કૃતિના ગ્રંથો પ્રગટ
કરવા વગેરે ઉદ્દેશ અને બંધારણ ઘડતાં નક્કી
થયું હતું. જેથી ઉપરોક્ત લેખવાળી હકીકત
સંબંધે જેઓને લખવું હોય તેઓએ ઉપ-
રોક્ત ટ્રસ્ટ બોર્ડના સભ્યો સાહેબને
તથા પૂજ્યપાદ આચાર્ય મહારાજ શ્રી વિજ્ય
વલ્લભસૂરીશ્વરજી મહારાજને પત્રદ્વારા નિવે-
દન કરવું. આ સભા તરફથી પત્રદ્વારા
નિવેદન કરવામાં આવશે.

૧. આરાધના સાર-સંપાદક, મુનિરાજ શ્રી કનકવિજયજી મહારાજ. આ ગ્રંથમાં શ્રુતસ્થવિર ભગવાન શ્રી વીરભદ્ર મહર્ષિપ્રણીત શ્રી ચઉસરણુ, શ્રી આહિરપચ્ચક્રપાણુ, શ્રી ભત્તપરિણુચ અને શ્રી સંથારગ પરિણુચ એ ચાર પયનાસૂત્રોનો મૂળ સાથે અનુવાદ શ્રી વિજયદાનસૂરિ જ્ઞેન ગ્રંથમાળાના સતાવીશમા ગ્રંથ તરીકે સુરતની તે સંસ્થા તરફથી પ્રકટ થયેલ છે. શ્રી મહાવીર પ્રભુના હસ્તદીક્ષિત આ ગ્રંથનાં લેખક મહામુનિ છે. જ્ઞેન આગમસૂત્રોના ભાષાંતરો યથાસ્થિત રીતે કરવા તે આગમનું જ્ઞાન અને વિદ્વતા વિના બની શકતું નથી. આ ગ્રંથ વાંચતા તેનું ભાષાંતર સરળ અને ગુજરાતી સાદી ભાષામાં થયેલ છે. બપો આત્માઓને વગરમૂલ્યે ભેટ આપવામાં આવે છે.

૨. શાસન પ્રભાવક શ્રી જિનપ્રભસૂરિનું જીવનવૃત્તાંત. લેખક, શ્રી અગરચંદ્રજી અને ભેંવર-લાલજી નાહટા-બીકાનેર (ભારવાડ). શ્રી ખરતર-ગચ્છના પ્રભાવક આચાર્યશ્રી જિનસિંહસૂરિજીની પાટે વિદ્વાન અને પ્રભાવક આચાર્યશ્રી જિનપ્રભસૂરિ મહારાજ થયા છે. તેઓશ્રીને પદ્માવતીદેવી સહાય હતા. તેઓ પૂર્ણ વિદ્વાન હતા. આ ગ્રંથમાં તેઓએ રચેલ ગ્રંથસમૃદ્ધિ, કરેલ જ્ઞેનશાસનની પ્રભાવના અને સુરક્ષા, તે વખતના દિલ્હીના આદશાહ મહમુદ તખ્તકને આપેલ પ્રતિજ્ઞા અને લીધેલા તીર્થ-રક્ષાના ફરમાનો વગેરે સંક્ષિપ્તમાં આ ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ છે. આવા ઉત્તમ પુરુષોના ચરિત્રો વાંચતાં આત્માને આનંદ થાય છે. જ્ઞેન ધર્મની મહત્તા સમજાય છે. હિંદિ ભાષામાં આ

ગ્રંથ છપાયેલ છે. આવા મહાન પુરુષોના ચરિત્રો ગુજરાતી ભાષામાં છપાય તો આ ભાષા જાણનાર વિશેષ લાભ લઈ શકે. લેખકબંધુનો આ પ્રયત્ન પ્રશંસનીય છે. લેખકને ત્યાંથી મળી શકશે.

૩. શ્રીપાળકુમાર ચરિત્ર-[સચિત્ર] લેખક, શ્રી મંગળદાસ ત્રિકમદાસ ઝવેરી. પ્રકાશક; શ્રી પ્રાચીન સાહિત્ય સંશોધન કાર્યાલય-થાણા. શ્રીપાળરાજનો રાસ ગદ્ય-પદ્ય સાથે ઘણી આવૃત્તિઓ પ્રકટ થયેલ છે, પરંતુ ચરિત્રકથાનો આ ગ્રંથ ગુજરાતી ભાષામાં પ્રથમ છે. ઇતિહાસપ્રેમી અને તેના અભ્યાસી લેખક મંગળદાસ ઝવેરીએ રાસના મૂળ હેતુ સાચવી, સાદી ભાષામાં કથાનક તરિક્કે લખી પ્રકટ કર્યો છે. કાંઈ પણ કથા કે જીવનચરિત્રોના ગ્રંથોમાં આવેલ વર્ણનોને બંધબેસતા સુંદર કલામય ચિત્રો આપવામાં આવે તો વાચકના હૃદયમાં સચોટ ઉતરે છે, સાથે સંસ્કાર અને શિક્ષણનો પ્રચાર કરવાના કામમાં પણ ચિત્રો મહત્વનો ભાગ ભજવે છે; એ વસ્તુ બરાબર હોઈ આ ચરિત્રમાં તે તે વખતના બનાવોનું સ્વરૂપ બતાવવા ૪૪ ચુમાલીશ ચિત્રો આપવામાં આવેલા છે અને આ ગ્રંથના પ્રથમ પેજે શ્રી નવપદ્મ મહારાજનું વિવિધ રંગનું ચિત્ર આપી આ ગ્રંથની સુંદરતામાં વધારો કર્યો છે જેથી ગ્રંથ વાંચવા યોગ્ય થયેલ છે. કિંમત બે રૂપિયા. પ્રસિદ્ધ-કર્તાને ત્યાંથી મળશે.

૪. શ્રી શ્રીપાળકુમાર ચરિત્ર (આલ્પમ) ઉપરોક્ત ગ્રંથમાં આપવામાં આવેલ ચિત્રોનો સંગ્રહ એકઠો કરી ઉપરોક્ત લેખક અને પ્રકાશક તરફથી આલ્પમ તરીકે પ્રકટ થયેલ છે. આટું પેપર ઉપર

[૩૨૦]

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

એક કલરમાં પણ જુદા જુદા ચિત્રો જુદા જુદા રંગમાં છપાયેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૦-૦. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

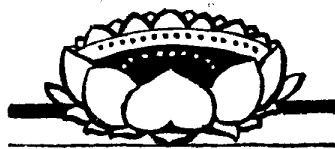
૫. આળ પ્રવેશિકા (શ્રી જૈન ધાર્મિક વાંચનમાળા) પ્રકાશક, શ્રી જૈન ટ્રેડરેકર મંડળ-મહેસાણા. આ સંસ્થા તરફથી જૈન ધાર્મિક શિક્ષણના અનેક ઉપયોગી ગ્રંથો પ્રકટ થયા છે, તેમ આળકોના પ્રાથમિક શિક્ષણમાં ઉપયોગી થાય તે રીતે આ લઘુ ગ્રંથ તૈયાર કર્યો છે. ભાષા ગુજરાતી સાદી અને સરલ તેમજ સુંદર મોટા ટાઇપમાં પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત દોઢ આનો. આળકોના પ્રાથમિક શિક્ષણ માટે ઉપયોગી અનેલ છે.

૬. સમ્રાટ ખારવેલ-સાંગલી-શ્રી વીરગ્રંથ-માળાના નવમા પુણ્ય તરીકે મરાઠી ભાષામાં પ્રકટ કરેલ છે. ઘણેભાગે જૈનેનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ આશુ શ્રી કામતાપ્રસાદજી એમ. એ આર. એસે લખેલ તે તથા ખીજા ગ્રંથો પાસે રાખી લખેલ છે જે મરાઠી ભાષાના જાણકાર માટે ઉપયોગી છે. કિંમત પાંચ આના. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળશે.

૭. શ્રી વિવિધ પૂજા સંગ્રહ ભાગ એકથી સાત. પ્રકાશક, ભારતર પોપટલાલ સાકરચંદ શાહ, અમદાવાદ (કીકાભટ્ટની પોળ). સુંદર ગુજરાતી મોટા ટાઇપમાં રનાત્રપૂજા ચાર વિધિ સહિત, તેમજ

૪૭ પૂજાઓ વિધિ સહિત જુદા જુદા વિદ્વાન મુનિ-મહારાજઓની કૃતિની તથા શાંતિજન કળશ વગેરેનો આ સાત ભાગમાં અને ૮૧૪ પાનાના આ દળદાર ગ્રંથમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. આ પૂજા સંગ્રહ કેમ વધારે શુદ્ધ છપાય તેની પણ અને તેટલી કાળજી પ્રકાશકે રાખી છે તેમ અવલોકન કરતાં જણાય છે. આધુનિક ભણાતી કેટલીક પૂજાઓ આ ગ્રંથમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. ખાઈડીંગ કપડાનું પાકું યોગ્ય કર્યું છે. આવા દળદાર ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૧-૧૦-૦ પણ યોગ્ય લાગે છે. ખપી-ઓએ આ ગ્રંથ ખાસ લેવા જોવો છે. પ્રકાશકને ત્યાંથી મળી શકશે. ખીજા આવૃત્તિ વખતે કેટલી રહી ગયેલ પૂજાઓ પણ છાપવા પ્રકાશકને સૂચના કરીએ છીએ.

૮. તરૂણ જૈન-અહિંસા અંક : સંપાદક : વિજયસિંહ નાહર, લેવરમલ સિંધિ (ગન્યુ-આરી ફેક્સુઆરી અંક). આ અંકમાં શ્રી શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક સમાજ, શ્રી સ્થાનકવાસી સમાજ, તેરાપંથી સમાજના મુનિરાજો તેમજ જુદા જુદા જૈન બ્રહ્મો-લેખકોના અહિંસા સંબંધી લેખો અને વિચારોનો સંગ્રહ હિંદી ભાષામાં કરવામાં આવ્યો છે. (આ માસિકનું વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૩-૮-૦ છે. ૪૮ ઇન્ડિયન મિરર રટ્ટીટ-કલકત્તા)

મુનિરાજશ્રી હિંમતવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

પૂજ્યપાદ પ્રાતઃસ્મરણીય આચાર્યશ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજના સુશિષ્ય મુનિરાજ શ્રી હિંમતવિજયજી મહારાજ ૮૩ વર્ષની ઉંમરે ૪૧ વર્ષ સુધી નિરતિચારપણે ચારિત્ર પાળી વૈશાક વદિ ૨ના રોજ થોડા વખતની બિમારી ભોગવી કાળધર્મ પામ્યા છે. શ્રી હિંમતવિજયજી મહારાજ સરસ હૃદયી, ચારિત્રપાત્ર મુનિરત્ન હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ-અનંત શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ, એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

ભાઈ દામોદરદાસ લીખાભાઈનો સ્વર્ગવાસ.

ભાઈ દામોદરદાસ થોડા સમયની બિમારી ભોગવી તા. ૧૬-૫-૪૧ના રોજ પંચત્વ પામ્યા છે. તેઓ સ્વભાવે મિલનસાર, માયાળુ, દેવગુરુધર્મ પ્રત્યે શ્રદ્ધાવાળા હતા. તેઓ આ સમાના તો ઘણા વખતથી સમાસદ હતા. તેમના સ્વર્ગવાસથી આ સમાને તો એક લાયક સમાસદની ખોટ પડી છે. તેમના કુટુંબને દિવાસો દેવા સાથે તેમના આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ, તેમ છઠ્ઠીએ છીએ.

કર્મગ્રંથ ભાગ ૧-૨ સંપૂર્ણ.

૧. સદીક ચાર કર્મગ્રંથ શ્રીમદ્દેવેન્દ્રસૂરિવિરચિત પ્રથમ ભાગ રૂ. ૨-૦-૦

૨. શતકનામા પાંચમો અને સપ્તતિકાલિધાન છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ, દ્વિતીય ભાગ રૂ. ૪-૦-૦

ઘણી જ કાળજીપૂર્વક તેલું સંશોધન, અમારી પ્રસ્તુત આવૃત્તિમાં સાવધાનપણે સંપાદક મહાપુરુષોએ આ બંને ગ્રંથોમાં કયું છે અને રચના સંકલના વિદ્વાતાપૂર્ણ કરવામાં આવેલ છે. જે ગ્રંથ જોયા પછી જ જણાય તેવું છે. બાકી તેની સાથે ગુજરાતી ભાષામાં આપેલ પ્રસ્તાવનામાં વિગતો, ગ્રંથકારનો પરિચય, વિષયસૂચિ, કર્મગ્રંથનો વિષય કયા ગ્રંથોમાં છે તેની સૂચિ, પારિભાષિક શબ્દના સ્થાનદર્શક કોષ, શ્લોકોનીય કર્મતત્ત્વ વિષય શાસ્ત્રોની સૂચિ, કર્મવિષયના મળતાં ગ્રંથો, છ કર્મગ્રંથાન્તર્ગત વિષય દિગંબરી શાસ્ત્રોમાં કયા કયા સ્થળે છે તેનો નિર્દેશ વગેરે આપવામાં આવેલ હોવાથી અભ્યાસીઓ માટે ખાસ ઉપયોગી થયેલ છે, જે પ્રથમ બહાર પડેલ કર્મગ્રંથ કરતાં અધિકતર છે.

જોયા એન્ટ્રીક કાગળો ઉપર સુંદર ટાઇપો અને મજબૂત તથા સુંદર બાઈડીંગમાં બંને ભાગો પ્રકટ થયેલ છે. કિંમત બંનેના રૂ. ૬-૦-૦. પોસ્ટેજ જુદું.

નીચેના પ્રાકૃત-સંસ્કૃત ગ્રંથોની ઘણી અલ્પ નકલો જ સિલિકે છે,
જેથી જલદી મંગાવવા સૂચના છે.

(૧) વસુદેવ હિંડિ પ્રથમ ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૬) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૪ થો	રૂ. ૬-૪-૦
(૨) ,, દ્વિતીય ભાગ	રૂ. ૩-૮-૦	(૭) ,, ભા. ૫ મો	રૂ. ૫-૦-૦
(૩) બૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૧ લો	રૂ. ૪-૦-૦	(૮) શ્રી દેવેન્દ્રસૂરિકૃત ચાર કર્મગ્રંથ	રૂ. ૨-૦-૦
(૪) ,, ભા. ૨ જો	રૂ. ૬-૦-૦	(૯) પાંચમો છઠ્ઠો કર્મગ્રંથ ભા. ૨ જો	રૂ. ૪-૦-૦
(૫) ,, ભા. ૩ જો	રૂ. ૫-૮-૦		

(૧૦) ત્રિપદિશ્લાકા પુરુષ ચરિત્ર પર્વ ૧ હું પ્રતાકારે તથા બુકાકારે રૂ. ૧-૮-૦

(આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસમાં શેઠ દેવચંદ દામજીએ છાપ્યું.—ભાવનગર.)

Reg. No. B. 431.

શ્રી ઉપયોગી સુંદર ચરિત્ર— સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર.

(લેખક : રા. સુશીલ)

(રાગરૂપી આગ અને દેવરૂપી કાળાનાગને શાંત કરવામાં જળ અને મંત્રની

ઉપમાને યોગ્ય અદ્ભુત રસિક કથાગ્રંથ.)

આ શ્રી ઉપયોગી કથાની રચના જૈન કથાસાહિત્યમાં બહુ જ આદરને પાત્ર મનાય છે. વૈરથી ધગધગતા અને રાગ-મોહથી મૂંઝાતા હૈયાને શાંત બનાવવાની કલાકુશળતા અને તાર્કિકતા દર્શાવેલ મહારાજે આ ગ્રંથમાં અદ્ભુત રીતે બતાવી છે,

કથારસિક વાચકવર્ગ કંટાળી ન જાય તે માટે પ્રથમ કથા-ચરિત્ર પછી કેવળી ભગવાનની ઉપદેશધારા અને તે પછી પ્રાસંગિક નૈતિક ઉપદેશશ્લોકો (મૂળ સાથે ભાષાંતર) સુધાયિંદુ એ પ્રમાણે ગોઠવીને ગ્રંથ આધુનિક પદ્ધતિએ મૂળ આશય સાચવી તૈયાર કરેલ છે.

રસદષ્ટિ, ઉપદેશ, ચરિત્ર-કથા અને પ્રાચીન સાહિત્યની દૃષ્ટિએ આ ગ્રંથ એક કિંમતી અભૂતેશ અને અનુપમ ગ્રંથ છે. એન્ડ્રીક પેપર ઉપર સુંદર અક્ષરો અને રેશમી કપડાના સુશોભિત બાઈડીંગથી અલંકૃત કરવામાં આવેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૮-૦ પોસ્ટેજ અલગ.

નવસ્મરણાદિ સ્તોત્ર સન્દોહ:

નિરંતર પ્રાતઃકાળમાં સ્મરણીય, નિત્ય પાઠ કરવા લાયક નવસ્મરણો સાથે બીજા પ્રાચીન અત્કારિક પૂર્વાચાર્યકૃત દશ સ્તોત્ર તથા રતનાકર પદ્યોશી અને બે યંત્રો વિગેરેનો સંગ્રહ આ ગ્રંથમાં આવેલ છે. બોંચા કાગળો, ઉપર જૈની સુંદર અક્ષરોથી છપાયેલ છે. શ્રી મહાવીરસ્વામી તથા ગૌતમસ્વામી અને બે પૂજ્યપાદ ગુરુમહારાજઓની સુંદર રંગીન છબીઓ પણ બક્ષિત નિમિત્તે સાથે આપવામાં આવેલ છે. કિંમત માત્ર રૂ. ૦-૪-૦ ચાર આના તથા પોસ્ટેજ રૂ. ૦-૧-૩ મળી મંગાવનારે રૂ. ૦-૫-૩ ની ટિકિટો એક બુક માટે મોકલવી.

ગુજરાતી ગ્રંથો.

નીચેના ગુજરાતી ભાષાના કથાના સુંદર પુસ્તકો પણ સિલિકે ઓછા છે. વાંચવા-થી આહ્લાદ ઉત્પન્ન કરે તેવા છે. મનુષ્ય સંસ્કારી, ચારિત્રવાન બનતાં આત્મકલ્યાણ સાધી શકે છે. મંગાવી ખાત્રી કરો. અધા પુસ્તકો સુંદર અક્ષરોમાં સુશોભિત કપડાંના પાકા બાઈડીંગથી અલંકૃત અને કેટલાક તો સુંદર ચિત્રો સહિત છે.

(૧) શ્રી ચંપકમાળા ચરિત્ર	રૂ. ૦-૮-૦	(૧૨) શ્રી વિમલનાથ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૨) શ્રી સમ્પદ્વ કૌમુદી	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૩) શ્રી ચંદ્રપ્રભુ ચરિત્ર	રૂ. ૧-૧૨-૦
(૩) શ્રી ઉપદેશ સપ્તતિમ	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૪) સુકૃતસાગર (પૃથ્વીકુમાર ચરિત્ર)	રૂ. ૧-૦-૦
(૪) સુસુખપાદિ ધર્મ પ્રભાવકોની		(૧૫) શ્રી પ્રભાવક ચરિત્ર	રૂ. ૨-૮-૦
કથા	રૂ. ૧-૦-૦	(૧૬) શ્રીપાળરાજનો રાસ સચિત્ર અર્થ	
(૫) શ્રી નેમનાથ પ્રજ્ઞાનું ચરિત્ર	રૂ. ૨-૦-૦	સહિત સાદું પૂઠું	રૂ. ૧-૪-૦
(૬) શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૧ ભા. ૨	રૂ. ૨-૦-૦	રેશમી પૂઠું	રૂ. ૨-૦-૦
(૭) " ભા. ૨ જો	રૂ. ૨-૮-૦	(૧૭) સતી સુરસુંદરી ચરિત્ર	રૂ. ૧-૮-૦
(૮) આદર્શ જૈન સ્તોત્રો	રૂ. ૨-૦-૦	(૧૮) શત્રુજયનો પંદરમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૨-૦
(૯) શ્રી દાનપ્રદીપ	રૂ. ૩-૦-૦	(૧૯) " સોળમો ઉદ્ધાર	રૂ. ૦-૪-૦
(૧૦) કુમારપાળ પ્રતિબોધ	રૂ. ૩-૧૨-૦	(૨૦) શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	રૂ. ૦-૧૦-૦
(૧૧) જૈન નરરત્ન ભાષાશાહ	રૂ. ૨-૦-૦	(૨૧) શ્રી મહાવીર ચરિત્ર	રૂ. ૩-૦-૦

(૨૨) શ્રી વાસુપૂજ્ય ચરિત્ર રૂ. ૨-૮-૦